

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΑΥΤΡΑΝΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣΤΕΡ.

Ετησία δραχ. 12

Εξάμηνος δραχ. 6

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησία φρ. χρ. 20

Εξάμ. » » 10

Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΑΓΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣΤΕΡ.

Ετησία δραχ. 6

Εξάμηνος δραχ. 3

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησία φρ. χρ. 10

Εξάμ. » » 5

Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἐναντὶ Στοῦς Σιμπούλου)

ΠΑΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ 'ΑΛΗΘΕΙΑΣ., ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ:
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΓΓΡΟΝ)

ΕΝ ΤΗ: ΕΛΕΥΘΕΡΑ: ΤΟΥΡΚΙΑ:

ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ

Ἐτερον γεγονός δεικνύον τὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἡ πνεύουσα αἴτρα τῆς ἐλευθερίας εἰς ἓνα τόπον, εἶνε καὶ ἡ στάσις τοῦ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου. Τὸ πρόγραμμά του ἦτο· ἡσυχία, ἐλευθερία, ἀσφάλεια, διὰ τοὺς μὴ μουσουλμανικοὺς πληθυσμοὺς ἐν Μακεδονίᾳ. Τούλάχιστον τὸ πρόγραμμα τὸ πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἐνῶ ἐλέγτο, καὶ ὑπῆρχον καὶ δεδομένα ὅτι τοῦτο ἦτο ἀκριβὲς ὅτι τὸ Κομιτάτον εἶχεν ἰδρυθῆ με φιλοδουλαρικῶν πρόγραμμα περὶ προσορτήσεως τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Ἡγεμονίαν. Ἄλλ' ἀδιάφορον, τὸ Κομιτάτον δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιφάσκῃ πρὸς τὸ φανερόν του πρόγραμμα καὶ ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐδύλασεν ἡδὴ ὅτι ἡ ὑπαρξίς του ἢ μᾶλλον ἡ δράσις του δὲν ἔχει πλέον σκοπὸν ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου Κομιτάτου κ. Μύσας προσέθετο πρὸς τινος ἐνταῦθα εὐρισκόμενος εἰς συντάκτην μας ἐπιπέπελθὼν πρὸς τινος ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε κατενοουσιασμένους με τὴν ἐκεῖ ἐπικρατούσαν τάξιν καὶ τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα τῶν διευθυνόντων τὸ ἐλεύθερον κίνημα Νεοτούρκων, ὥστε τῶν ἐθνικῶν καὶ γλωσσολογικῶν ζητημάτων μὴ ἐνδιαφερόντων τὸ Κομιτάτον ἀλλὰ μόνον τοῦ φιλανθρωπικοῦ τὸ ὅποιον φαίνεται τῶρα ἰκανοποιημένον, τὸ Κομιτάτον δὲν ἔχει πλέον κανένα σκοπὸν δράσεως. Ἐπομένως ἐναποκέταται εἰς τοὺς Νεοτούρκους ἵνα διὰ σώφρονος πολιτικῆς, ἢ μᾶλλον διὰ τῆς συνεχίσεως ἐκείνης ἢ ἐνεκαῖναισάν, ἀποφεύγοντες μὲν τὰς ἐθνιστικὰς ἰδέας σεβόμενοι δὲ τὴν προδικαιότητα τῶν λοιπῶν ἐθνοτήτων νὰ μὴ προκαλέσωσι τὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς σκηνῆς ἐμφάνισιν τοῦ εἰς τὰ παρασκῆνια μένοντος Κομιτάτου τοῦ Λονδίνου.

Αἱ τιμαὶ αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν κ. Ράλλιν ὑπὸ τῶν ἐν Τουρκίᾳ πληθυσμῶν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὴν ἐξουσίαν Νεοτούρκων, ἐνῶ εἶνε διλωτικαὶ τῆς πρὸς τὴν προσωπικότητά του ἐκτιμῆσεως, ἀνανακλοῦν ὅμως ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (ἥτις ἀναμφισβητήτως κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εὐρίσκειται ἐν ἀρμονίᾳ σκέψεων με τὸν ἀντιπολιτευόμενον ἀρχηγόν) διὰ τὴν εὐλοκίαν μετ' ἧς ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἢ Ἑλληνικὴ ὑπεδέχθησαν τὴν εἰδίαν τοῦ ἐλευθέρου ἐν Τουρκίᾳ καθεστῶτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν συνεργασίαν Ἑλλήνων καὶ Νεοτούρκων. Τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Ράλλιν εὐχόμεθα, πρὸς παγίωσιν τοῦ ἐνιαίου τῆς περὶ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἐνεργείας, νὰ ἐπικυρώσῃ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις.

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕἶΝΕ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΗ ἡ ἐγειρομένη γενικὴ κατακαυρῆ κατὰ τῆς ἀρμυρίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ ὅποια δὲν ἐπρονόησε περὶ ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ στολῶν καὶ κλινοσκεπασμάτων διὰ τοὺς κληθέντας ἐφέδρους. Ἀποτέλεσμα δὲ πανάθλιον τῆς ὅλης ἀσυγγνώστου καὶ ἐγκληματικῆς αὐτῆς ἀπρονοησίας εἶνε τὸ θέαμα, τὸ ὅποιον καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρουσιάζουν πλείστοι ἐφεδρῶν γυμναζόμενοι (:) ἀνευ τῆς ὁμοιομόρφου στρατιωτικῆς στολῆς. Καὶ ὅμως κύριοι μεγάλου σχήμου καὶ πάνσοφοι τοῦ Ἰπουργείου ἠξεύρατε πόσους ἐφέδρους εἶχετε καλέσει, καὶ τὸ χρῆμα τὸ εἶχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας ἵνα παραγγείλετε ἰσάριθμον καὶ πλεονάζοντα ἀκόμη ἀριθμὸν στολῶν. Καὶ ὅμως ἐκοιμήθητε γλυκὰ καὶ εἰς τὸν ὕπνον σας εἶδατε ὄνειρον ὅτι οἱ ἐφεδρῶν πολῖται Ἑλλήνες οἱ ὅποιοι ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὄπλα θὰ ἐκῶφον ἐἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ ὅτι θὰ ἐπερὸν τὰ βουνά, ἀντὶ νὰ πάρουν τὴν πρὸς τὴν στρατῶνα ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Καὶ μετὰ τὸ ὄρατο ὄνειρο ξαναπέσατε μετὰ τὸ ἄλλο πλευρὸ καὶ ἐκοιμήθητε γλυκότερα! Ἄλλ' ἀνίκανοι ὡς εἶθε ν' ἀντιφάσκῃτε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιον σατραπικῶς περιφρονεῖτε ἐξυπνήσατε με γουρλωμένα τὰ μάτια διὰ νὰ ἀκούσατε—ὄχι νὰ ἴδῃτε—τὰς ἐνθουσιώδεις ἰαχὰς τῶν χιλιάδων προσερχομένων ἐφέδρων, οἱ ὅποιοι ζητοῦν ἀρθύλας καὶ σπάζουσιν τὰ πόδια τους, ζητοῦν νὰ φῶνε καὶ τοὺς ἀφίνετε σχεδὸν νηστικούς!

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΝ ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ

Φωτογραφία ληφθεῖσα καθ' ἣν συγκμὴν μετέβαινον ἐκ τοῦ Μεγάλου τοῦ κ. Κοέν, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς Ἀνάκτορον, εἰς τοὺς ἀγῶνας.
(Φωτ. Κ. Σαμαροπούλου)

Ἐπιπέπελθὼν πρὸς τινος ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε κατενοουσιασμένους με τὴν ἐκεῖ ἐπικρατούσαν τάξιν καὶ τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα τῶν διευθυνόντων τὸ ἐλεύθερον κίνημα Νεοτούρκων, ὥστε τῶν ἐθνικῶν καὶ γλωσσολογικῶν ζητημάτων μὴ ἐνδιαφερόντων τὸ Κομιτάτον ἀλλὰ μόνον τοῦ φιλανθρωπικοῦ τὸ ὅποιον φαίνεται τῶρα ἰκανοποιημένον, τὸ Κομιτάτον δὲν ἔχει πλέον κανένα σκοπὸν δράσεως. Ἐπομένως ἐναποκέταται εἰς τοὺς Νεοτούρκους ἵνα διὰ σώφρονος πολιτικῆς, ἢ μᾶλλον διὰ τῆς συνεχίσεως ἐκείνης ἢ ἐνεκαῖναισάν, ἀποφεύγοντες μὲν τὰς ἐθνιστικὰς ἰδέας σεβόμενοι δὲ τὴν προδικαιότητα τῶν λοιπῶν ἐθνοτήτων νὰ μὴ προκαλέσωσι τὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς σκηνῆς ἐμφάνισιν τοῦ εἰς τὰ παρασκῆνια μένοντος Κομιτάτου τοῦ Λονδίνου.

ΑΝ εἶνε ἀληθὴ τὰ καταγγελλόμενα ὑπὸ συναδέλφου ὅτι ἐπίτιδες δὲν προποτιμάσθῃ ἐγκαίρως ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς στολῶν χακὶ ἵνα δικαιολογηθῇ διθὲν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς στιγμῆς ἢ ἀνευ δημοπρασίας εἰς ἴδιον προμηθευτὴν κατασκευὴ τῶν στολῶν, τὸ μυστήριον ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἀπορία λύεται, ἵνα δημιουργηθῇ σκάνδαλον, ἀπὸ τὴν εὐθύνῃν τοῦ ὀποῖου βεβαίως δὲν θὰ γλυτώσουν οἱ ἐξυπνοὶ ἀρμόδιοι!

ΕΝΩ αἱ Ἀθῆναι ἀπειλοῦνται ἀπὸ δυσμῶν (ἀπὸ τῆς Ἑλευσίνας) ὁ στρατὸς τῆς ἀμύνης... φεύγει πρὸς ἀνατολὰς ἵνα τὸν ἀποκρούσῃ! Διότι τί σημαίνει ἡ συγκέντρωσις τοῦ ἀμυντικοῦ σώματος εἰς τὸ Ἀμαρουσίον ἀφ' οἱ ἐχθροὶ ἐρχεται ἐξ Ἑλευσίνας! Φαίνεται ὅτι ὁ στρατὸς τῶν Ἀθηνῶν θὰ παραδώσῃ πρῶτα τὴν πόλιν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ ἔπειτα θὰ ἐλθῇ νὰ τὸν πετάξῃ ἔξω! Ὡ! τῆς Ἰαπωνικῆς στρατηγικῆς!...

ΔΙΑΤΙ νὰ μὴ γίνονιν μεγάλα ἀσκήσεις καὶ εἰς τὴν μεραρχίαν Μεσολογγίου; Καλεῖτε ἐφεδρείας, θορυβεῖτε μετὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια, δαπανᾶτε ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ὀρίζεται τὸ πρόγραμμα τῶν μεγάλων ἀσκήσεων καὶ εἰς τὰς τρεῖς μεραρχίας καὶ κατόπιν... δὲν θὰ γίνονιν μεγάλα ἀσκήσεις εἰς τὴν μεραρχίαν Μεσολογγίου! Διὰ τὴν: Διὰ νὰ μὴ κουρασθῶν οἱ ἐφεδρῶν ἢ διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ τὸ ραχάτι ἐνίων καλομαθημένων ἀξιωματικῶν;

Εἰς τὴν μεραρχίαν δὲ τῆς Λαριδείας ἀντὶ νὰ εἶνε μόνιμος μεραρχος ὁ συνταγματάρχης Κωνσταντινίδης ἔχει ἄλλῳ τὴν διοίκησιν ἐνὸς Συντάγματος! Αὐτὸ εἶνε τὸ κατῶρθωμα τῆς διαδοχῆς κλίμας! Ἄλλ'

ἡμεῖς θαυμάζομεν μᾶλλον μετὰ τὴν αὐταπάρεσιν ἀληθῶς τοῦ κ. Κωνσταντινίδου!

ΕΥΓΕ εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος! Πρὸς τῆς περιφρονητικῆς δια τὸν κλάδον τῶν ἀφορῶν πλῆρον παρελκόμεως τοῦ ζητήματος τῆς ἐπασχύντου ἐκείνης ἐγκυκλίου ἐπέδωσαν ἀθρόας αἰτήσεις θεραπείας πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου. Τὸ παράδειγμα τῶν δὲ θὰ τὸ ἀκολουθήσουν καὶ αἱ 2500 τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Κράτους. Εἶνε αὐτὸ τὸ πρῶτον εἰρηκτικὸν ἀλλὰ σταθερὸν διάδημα τῶν εἰς τὴν διεκδικήσιν τῶν καταπατουμένων δικαιῶν τῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Γ. ΑΒΕΡΩΦ—
Δ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ
ΕΜΠΡΟΣ ΟΙ ΠΟΛΥΤΑΛΑΝΤΟΙ

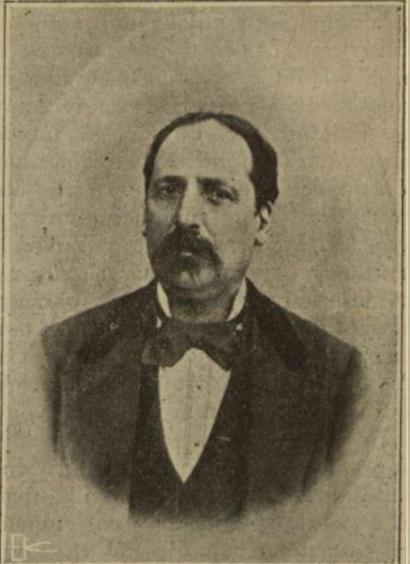
Τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν δὲν θὰ ἐλησμονήσῃ βεβαίως τὸν δαφνοστεφῆ ποιητὴν καὶ κράτιστον τῶν Ἑλλήνων φιλόλογον Δημήτριον Βερναρδάκη, οὗ τὸν θάνατον πενθούσιν αἱ Μοῦσαι μετὰ τοῦ Πανελληνίου. Δὲν θὰ ἐλησμονήσῃ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ μαθήματα τῆς Γενικῆς Ἱστορίας, ἅτινα τοσοῦτον κατεκλήθησαν γενεὰν δόλοκληρον φοιτητῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοσοῦτον ἐθουμάσθησαν καὶ τοσοῦτον ἐξαιρετικὴν ἀφηγκαν ἐποχὴν. Ἀλλὰ τὸ Πανελλήνιον θέλει πληροφορηθῆ ἤδη πόσον αἱ καθηγητικαὶ ἐκεῖναι παραδόσεις τοῦ μεγάλου τῶν γραμμάτων φωστῆρος ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τοῦ ἡμιμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γεωργίου Ἀβέρωφ ἐκ πληροφοριῶν ὡς εἶχε παρὰ φίλων του περὶ αὐτῶν, καὶ θέλει μάνη συνάμα ὅτι ἐν τῇ ἀκρᾷ αὐτοῦ φιλοπατρίᾳ καὶ ἐν τῇ ζήλῳ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν γραμμάτων εἶχεν ἀποφασίσει τὴν διὰ τύπον δημοσίευσιν αὐτῶν. Ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης Ἀβέρωφ κύριος Δ. Φ. Διμπρῆτης εὐηρεστήθη νὰ δώσῃ ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔ-

γραφε ὁ Γ. Ἀβέρωφ τῇ 6) 18 Ἰουνίου 1889 πρὸς τὸν μακαρίτην Δημ. Βερναρδάκη, δι' ἧς τῷ ἀνεκοῖνον ὅτι ἀνελάμβανε τὴν ἰδίαν δαπάναν ἐκδοσῆ τῶν μαθημάτων ἐκείνων τῆς Γεν. Ἱστορίας, καὶ τὴν ἀπάντησιν τούτου πρὸς τὸν γενναῖον χορηγόν.

Καίτοι ἐματαιώθη ἡ ἐκδοσις αὕτη ἐκ λόγων σοβαρῶν, οὗς προσέβαλε βραδύτερον ὁ Δ. Βερναρδάκης, κρίνομεν εὐλογον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» τὰς δύο ταύτας ἐπιστολάς, ὡς μόνον ὅπως εὖρη τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν νέους λόγους θαυμασμοῦ τῶν αἰσθημάτων φιλοπατρίας καὶ φιλοκαλίας ἅμα τοῦ ἡμιμνήστου μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου, ἀλλὰ καὶ ἵνα καταδειχθῇ ὅποιαν γνώμην εἶχεν οὗτος περὶ τοῦ ζητήματος τῆς γλώσσης ἡμῶν, καὶ πόσον πρακτικῶς ἐκρένεν δι' ἡ ὀρθοπέπια καὶ τὸ διακρίνον ἐν Δ. Βερναρδάκῃν ἀπαράμιλλον κάλλος τῆς γλώσσης ἔμειλλον νὰ χαράξωσι ταύτην κρίβους ἀσφαλεστέρους πάσης γραμματικῆς διδασκαλίας καὶ θεωρητικῆς συζητήσεως.

Ἴδου αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαί:
Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦ
Ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ τῇ 6) 18 Ἰουνίου 1889
Ἐλλογιμώτατε Κύριε Δ. Ν. Βερναρδάκη
Εἰς Μυτιλήνην

Ἀσμένως ἔλαβον τὴν ἀπὸ 4) 16 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ἀληθοῦς δὲ χαρὰς ἐνεπλήσθην μα-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

θῶν ἐξ αὐτῆς ὅτι ἀποφασίζετε νὰ προδῆτε εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς παρ' ὑμῶν συγγραφομένης Γενικῆς Ἱστορίας, ἐάν ἐγὼ ἀναδεχθῶ τὴν δαπάνην τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἡ ἐξοχος παιδεία καὶ αἱ πλήρεις σοφίας συγγραφαὶ ὑμῶν, ἡ μαγευτικὴ χάρις τοῦ λόγου Σας, ἡ ἐν πάσι τοῖς ἀναγομένοις εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀνάπτυξιν ζητήμασιν, ὀρθοφροσύνη Ἰμῶν καὶ ἡ πρὸς ταῖς ἀρεταῖς ταύταις διαλάμπουσα ἐν παντὶ ἐργῷ Ἰμῶν ἀκροαφῆς φιλοπατρία, κατέστησαν τὸ ὄνομά Σας πανελληνίον. Ἐάν δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος κανχάται ἐπὶ πνευματικῆ ὑπεροχῇ ἐν τῇ χροίᾳ τῶν ἄλλων ἔθνῶν, ὀφείλει τοῦτο εἰς τὰ ἐξοχα ἐν τοῖς γράμμασι πνεύματα, τὰ κατὰ τὰς ποικίλας τοῦ βίου αὐτοῦ φάσεις διαλάμπαντα, ἐν οἷς ἐπαξίως συγκαταριθμησεν Ἰμῶς ἡ κοινὴ πεποίθη-

σις, η σφύρων, πεφωτισμένη και άμερόληπτος του Έθνους πεποιθήσις. Την πεποίθησιν ταύτην συνεμερίσθην και εγώ, παρακολουθών της πεφωτισμένης Ύμων διανοίας τα έξοχα έργα, διεκδικούν δ' από πολ-λού χρόνου υπό του πόθου να ιδω είς φώς έξερχομένην την περί της Γενικής Ιστορίας συγγραφήν Ύμων, ης το πλείστον μέρος έδιδάξατε από της έδρας του Έθνικού Πανεπιστημίου.

Δέν ήξιώθην ν' άκούσω εγώ αυτός τών σοφών εκείνων μαθημάτων Σας. Άλλ' ή περί αυτών φήμη και ή γνώμη άλλων άρμοδιωτέρων έμου οίτινες νύττύχησαν να παρακολουθήσωσιν αυτά, και το έκ τών άλλων Ύμων συγγραφήν τεκμήριον περί της μεγάλης αυτών άξιας, με παρεκίνησαν να έρωτήσω Ύμιας διά του κοινοϋ φίλου Κ^ο Α. Φ. Λιμπρίτου, εάν δέν διατίθεσθε να δημοσιεύσετε την συγγραφήν Σας ταύτην, αναλαμβάνοντος έμου την πρός τουτο δαπάνην, διότι δέν άγνοώ ότι δυστυχώς ή διά το όλιγάριθμον τών όμοεθνών μικρά κατανάλωσις δέν θά ήδύνατο ν' ασφάλισιν Ύμιν ούδ' αυτήν την δαπάνην της έκδόσεως, πολλώ ήττον ν' άνταμείψη τούς άτύτους και πολυτελείς Ύμων κόπους ως συγγραφέως.

Πληροφρονθείς ήδη έκ της έπιστολής Σας ότι αίρουμένου έκ μέσου του χρηματικού τούτου κωλύματος προθύμως άποδέσθε είς το έργον σπεύδω διά της παρούσης να δηλώσω Ύμιν, ότι αναδέχομαι την δαπάνην της έκδόσεως διά τύπου του περί Γενικής Ιστορίας συγγράμματος Ύμων έκ δεκαέξ ή και πλείονων τόμων, μετ' εικόνας και πινακών είς διασχίλια σώματα. Παρακαλών δ' Ύμιας ν' αναλάβετε μετ' εύψυχίας την παρασκευήν του έργου, εύχομαι έκ μέσης ψυχής ίνα χαρίζηται Ύμιν ό Παντοδύναμος άσάλευτον ύγειάν επί μήκιστον χρόνον και άδιάπτωτον έμπνευσιν, όπως άγάγητε είς άϊσιον πέρας έξ ίσου πολυτίμου όσον και μέγα έργον.

Εύτυχής δέ θέλω λογισθί ή άν άξιωθώ να ιδω τούς όμοεθνείς μου εν τρυφώντας είς την άνάγνωσιν τοιούτου βιβλίου. Εξ αυτού θά μανθάνωσι τά του βίου του άνθρώπινου γένους έξιστορούμενα μετ' της διακριούσης Ύμιας έμβριθείας και χάριτος. Η φιλόσοφος κρίσις Ύμων θέλει παρέχει είς τούς άναγνώστας του βιβλίου τούτου άφθονα και σωτήρια διδάγματα πολιτικά, ήθικά και θρησκευτικά. Η ένθους έμπνευσις και το ύψιπετές ύφος του λόγου Σας θά έξαίρωσι το φρόνημα επί τοίς άνδραγαθήμασιν τών προγόνων ήμών ίδία, θά συντρέψωσι την καρδίαν επί τοίς παθήμασιν ή τή κακοδαιμονία αυτών θά φέρωσιν έρύθνημα είς τάς παρειάς επί τάς παρεκτροπαίς και τή καταπτώσει αυτών, και θά διδάσωσιν ούτω πλείότερον πάσης οιασδήποτε θεωρητικής διδασκαλίας. Η δέ όρθόπεια και το διακρίνον Ύμιας άπαράμιλλον κάλλος της γλώσσης θά χαράξωσι γάρμη τριβίδους άσφαλεστέρας πάσης ταυματικής διδασκαλίας και θεωρητικής συζητήσεως.

Τοιούτο, προαισθάνομαι και έχω άκλόνητον πεποίθησιν, έσται το έργον, όπερ δέν θέλετε όκνήσει, Θεού συνευδοκούντος, να παραδώσετε είς τάς χείρας του ήμετέρου Έθνους, παρέχοντες ούτω και είς έμέ αξιόλογον εύκαιρίαν να κανθώμαι ότι συντέλεσα είς την ώφέλειαν αυτού.

Επί τούτοις δέξασθε την έκδήλωσιν της έξαιρέτου πρός Ύμιας τιμής και ύπολήψως, ότε δέ τούς έγκαρδους άσπασμούς μου τω άξίω Ύμων άδελφώ Κ^ο Γρηγορίω μετ' τών εύχαριστιών μου επί τή τιμή της είς έμέ άφιερώσεως του πρώτου τόμου τών παρ' αυτού έκδομένων Ηθικών του Πλωτάρχου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

Υ.Γ. Επιφυλάσσομαι να κανονίσω μετ' Ύμων, άφού λάβωμεν άμφότεροι τάς δεούσας πληροφορίας, το ζήτημα της χορηγηθησομένης ύπ' έμου δαπάνης.

Γ. Α.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ

Έν ΜΥΤΙΑΝΗ τή 12/24 Ιουλίου 1889
Φιλογενέστατε άνερ και φιλομουσότατε,

Έλαβον την από 6/18 Ιουνίου έπιστολήν, δι' ης μοι άνακοινοϋτε την άπόφασίν Σας, ότι αναδέχεσθε την δαπάνην της έκδόσεως του περί γενικής Ιστορίας συγγράμματός μου και με προτρέπετε ν' αναλάβω μετ' εύψυχίας την πρός έκτύπωσιν άναθεώρησιν και παρασκευήν του έργου.

Σας εύχαριστώ έγκαρδίως, φιλογενέστατε άνερ και φιλομουσότατε, διά την γενναιόδωρον χορηγίαν, ης ήξιώσατε το από πολλών έτών εν τή βιβλιοθήκη μου άποκειμένον έργον, όπερ άνευ της Ύμετέρας μερίμνης και άντιλήψως έμελλεν άναμφιβόλως να μένη τεθαμμένον διά παντός. Άλλά συγχρόνως Σας εύχαριστώ και διά τήν έπιστολήν Σας αυτήν, ούχ ήττον της χορηγίας Σας μεγαλόδωρον. Η έπιστολή αυτή είναι εικών πιστή όχι της οιασδήποτε εν τοίς γράμμασι και τή έπιστήμη άξιας μου, αλλά της μεγάλης του πανελληνίου χορηγοϋ ψυχής, όστις μεγαλοφρόνως έξαίρων τά ταπεινά και σικκρά, έπιθυμεί να ήψώση μέχρις έαυτοϋ, εί δυνατόν, τόν εύεργετούμενον διά της τιμής και της εύφημίας. Η έπιστολή αυτή είνε ή γλυκύτερα άμοιβή, ης μέχρι τουδε άπύλαστος έν τω μακροχρονίω μου φιλολογικώ σταδίω, αυτή δ' έσται και το ισχυρότερον μετ' Θεόν στήριγμά μου εν τή νέα και έπιπόνω μου σταδιοδρομία.

Επειδή καθ' ή μοι γράφει ό κοινός φίλος κύριος Α. Φ. Λιμπρίτης εύρηστέητε να προνοήσετε και περί της προκαταρκτικής δαπάνης, ήτις άπαιτείται όπως μεταδω είς πόλιν τινα της Έσπερίας και διαμείνω εκεί μεχρις ότου κανονίσω τά της παρασκευής και έκτυπώσεως του έργου θέλω Σας γράφει περί τούτου εύθύς ως τελέσας μικράς μου τινάς ήμιτελείς εργασίας, έτοιμασθώ πρός άναχώρησιν.

Δέξασθε, φιλομουσότατε και φιλογενέστατε άνερ, τήν διαβεβαίωσιν της βαθυτάτης και διά βίου εύγνωμοσύνης μετ' ης διατελώ προθυμος.

Ο ήμέτερος

Δ. Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

Τή φιλομουσότητ' και φιλογενεστάτ'.

Κυρίω Κυρίω Γεωργίω Αβέρωφ

Είς Αλεξάνδρειαν

Έκ μεταγενεστέρων έπιστολών του πολυκλάστου Βερναρδάκη έξάγεται ότι παρητήθη του προκειμένου έργου της έκδόσεως της γενικής Ιστορίας του ήτε μη αισθανόμενος επαρκείς δυνάμεις ένεκα της κλονισθείσης ύγείας του, ούδ' επαρκή τόν ύπολειπόμενον του βίου του χρόνον πρός συντέλεσιν του έργου.

Άλλά πρέπει άρα γε ν' άπολεσθί διά παντός ό φιλογολικός εκείνος και έθνικός ήθισαυρός τών περί γενικής Ιστορίας περιύπτων μαθημάτων του σοφωτάτου τών άνδρών της νεωτέρας Ελλάδος; Οι κληρονόμοι άδελφοί αυτού διατρέποντες εν τοίς γράμμασιν δέν αισθάνονται τάχα ύποχρέωσιν πρός το Έθνος και δέν νομίζουν ότι εάν ούχι δλόκληρον την σειράν τών παραδόσεων εκείνων του άδελφου των (διά το άδύνατον της άναθεωρήσεως και το μέγεθος του έργου) άλλα τουλάχιστον ίκανόν μέρος της Ελληνικής και Ρωμαϊκής Ιστορίας όπερ ουδεμιάς αναθεωρήσεως θά έχη χρείαν, όφείλοσι να παραδώσιν είς αυτό; Τα άνέκδοτα έργα του Βερναρδάκη ίσως είνε κατά τύπους κληρονομιών κτήμα αυτών, κυρίως όμως και ουσιαδώς είνε και θά

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ 'ΑΛΗΘΕΙΑΣ, ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ Ο Κ^ο ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ
Δικηγόρος

είνε κτήμα του Έθνους και τουτο δέν όφείλει ν' άπολεση αυτά.

Η δέ προσδοκώμενη έκ της δημοσιεύσεως τόμων τινων του εν λόγω έργου ώφέλεια δέν θά έμπνευση άρα γε τινα τών βαθυπλούτων όμογενών ν' αναλάβη τήν σχετικήν δαπάνην; Ημείς όρπτομεν τήν ιδέαν, ως μελετήσωσι δ' αυτήν οι πολυτάλαντοι του Έθνους. Καί διατι να μη προσδοκώμεν τοιαύτην άπόφαση από πολλών έξ αυτών, οίον από την Κυρίαν Ιφιγένειαν Συγγοϋ, την κληρονόμον τών άρετών και της γενναιοδωρίας του ήμιμήστου συζύγου της, ή από τοις άμάζοντας εν Αίγύπτω είς πλούτον και φιλοπατρίαν Νέστορα Τσανακλήν, Αλέξανδρον Ρόστοβιτς και άλλους, ή άπό τινα τών εν Αγγλία Ράλλην ή Βαλλιάνον; Άλλά μήπως και εν τών κληρονόμων Αβέρωφ δέν δύναται τις ν' αναλάβη τοιαύτην δαπάνην τιμών την μνήμην εκείνου; Ποίον ευγενέστερον μνημόσυνον θά ήδύνατο οίτοι να τελέσωσιν ύπερ της άγίας εκείνου ψυχής; Ποίαν χαράν δέν θά αισθανθί αυτή βλέπουσα συνεχιζόμενα τά ύπερ του Έθνους γενναία αισθήματα του μεγάλου άνδρός και δη εν έργω όπερ εκείνος προφρόνως είχεν έγκολπωθή;

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΙΛΗΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Δέν είμεθα ύπερ της τιμωρίας τών ύπευθύνων διά την τρομεράν σύρραξιν ήτις έγένετο μεταξύ δύο τμημάτων της ύπό τόν πρίγκηπα Ανδρέαν Ιλης καθ' ήν είς άξιωματικός και ίκανοί ήπεις και ήπιοι έτραυματίστησαν σοβαρώς είς διάφορα του σώματός των μέρη.

Δέν είμεθα ούδε ύπερ της καθηλώσεως του ήπικου εν τω στρατώνι και της άκινήσιας αυτού. Είμεθα τούναντι ύπερ της κινήσεως και τών άκνήσεων άδιάφορον άν κατ' αυτές συμβαίνουσι και δυστυχήματα. Αναφέρωμεν μόνον το γεγονός ίνα παραβάλωμεν αυτό πρός έτερον λησμονηθέν, το της άνατροπής ενός πυροβόλου παρά την Καισαριανήν της πυροβολαρχίας Βλάσσης.

Συγκρίνατε τώρα την άνατροπήν ταύτην (όφειλομένην είς την κακήν κατασκευήν της όδου και την κατάρπτωσιν του κρασιπέδου αυτής έντός του Ηριδανού κατά την διόδον της πυροβολαρχίας) πρός τήν σύρραξιν του ήπικου και τάς εύθύνας τών διευθυνόντων την άσκησιν εν έκαστέρω περιπτώσει άξιωματικών και θά ίδητε πόσον είχομεν δίκαιον γράψαντες κατά την περιγραφήν του δυστυχήματος εκείνου ότι «εάν την άσκησιν της πυροβολαρχίας διητύθουν ό υίός ίσχυροϋ τινος ούδέ λόγος κ'εν θά έγινατο διά το δυστύχημα». Και εν φ' τότε ό κ. Βλάσσης έτιμωρήθη άγρώς διά 45 (!) ήμερών φυλακίσεως, ήδη μανθάνομεν ότι ή έκθεσις του ένεργήσαντος τάς διά το δυστύχημα του ήπικου άνακρίσεις άνωτέρου άξιωματικού γνωμοδοτεί (μυρίζει γάρ στασιμότης άν έπραττε το έναντίον) ότι είς τήν περιστασιν αυτήν πταίσουσιν. . . . Οί ήπιοι, διότι δέν έσταματήσαν έγκαίρως, όταν έπλησίασαν άλλήλους και δέν άνέμενον το παράγγελμα άλτ, πριν ή συγκρουσθώσι πρός άλλήλους! Ηδη βεβαίως δέον να άναμείνωμεν και τήν διαταγήν της έπιπλήξεως τών ήπιων! Εύγε!

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Διατί είς το Άμαρούσιον;

Μετ' μεγάλης άνυπομονησίας άναμένομεν να ίδωμεν το θέμα τών άσκήσεων της ένταυθα 2ας Μεραρχίας. Δέν ήδυνήθημεν να ένοήσωμεν τί ζητεί άμυνα είς Άμαρούσιον δεδομένου ότι ό στρατός της έπιθέσεως θά έπιτεθί κατά τών Αθηνών έξ Έλευσίνος. Αν εές ύνυχος μαντεύουσι τόν λέοντα δυνάμεθα να είπωμεν και ήμείς ότι έκ της πρώτης τάτης διαταγής έμνευσαμεν τόν πολέμαρχον. Υπό τήν λεοντήν του δέν κρύπτεται λέων.

ΙΩΒ

Ο ΕΡΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΑΝΙΑΤΟΣ ! ΚΑΤΩ ΑΙ ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ !

Ο Αμερικανός Ιατρός

Πρό όλίγων μηνών ένας Αμερικανός ίατρος άπεράφη ότι ό έρως είτε άποτέλεσμα ενός μικροβίου, ως εκ τούτου κατεγίνετο είς τήν εύρεσιν άντιερωτικού όρρου! πρός καταστροφήν του μικροβίου.

Πρωτότυπος ιδέα! Ναί αλλά θά ήμολογήσατε εάν ποτε προσεδλήθητε μέχρι τρέλλας από έρωτα και έθεραπευθήκατε, ότι ή παρασμένη έρωτική σας κατάσταση παρουσιάζεται είς το πνεύμα σας μετ' την θεραπειάν, ως όνειρον, ως ψυχική κατάστασις άνώμαλος και γελοία μη έννοούντες πλέον πως τότε, ένομίζατε τήν ζώην άδύνατον χωρίς το άλλοτε άντικείμενον της λατρείς σας! . . . Ποίαν άλλην άπόδειξιν θέλετε ότι ή κατάσταση σας δέν έσθηρίζετο είς τήν λογικήν άλλ' ήτο νοσηρά;

Άλλ' άρα γε θά εύρη ό Αμερικανός ίατρος τόν άντιερωτικόν όρρον; Ελπίζομεν όχι! διότι τότε π'ανε τά μυθιστορήματα, τά θεάτρα, ή «Φωτεινή Σάντρη», τά «Γρία φιλιά» και ή «Πενταγώτισσα» γέννημα και θρέμμα του μη θεραπειουμένου έρωτος. Π'ανε έπομένως και οι δραματικοί κριτικοί και θά θριαμβεύσουν μόνον αι «Επιθεωρήσεις» άπρόσβλητοι από το μικρόβιον του καιεί τας καρδίας. Έν τούτοις! ό έρως και χωρίς τόν όρρον άπειλείται άλλαχθέν ώ ρωμαντικολόγοι! από τόν

Γάλλον ίατρον Μπεριγιόν

ό ίπποις διατεινεται ότι παρετήρησε έκ πειραμάτων γενομένων επί τριάντα ή σαράντα προσώπων εν τή άκμή εύρισκομένων του έρωτικού πάθους ότι έχουσι το άριστερόν μέρος του σώματος ευαισθητότερον του δεξιού.

«Ως εκ τούτου, καθώς είπε πρό όλίγου ό Μπεριγιόν είς συνέντευξιν έπαρουσίασα ήδη μίαν έκθεσιν περί τών πειραμάτων μου είς τήν Ιστολογικήν και Ύγολογικήν Έταιρίαν επί τών έρωτικών ψυχώσεων εν σχέσει με τήν ήμικανισθησιν του δεξιού μέρους της σωματικής περιφερείας, ό έρως λοιπόν θά γίνη θεραπέυσιμος. Η δέ θεραπεία θά συνίσταται είς το να επαναφέρω λέγει ό κ. Μπεριγιόν τήν ευαισθησιν είς το δεξιόν μέρος του μετώπου είς το δεξιό χέρι κτλ. Και τοιουτοτρόπως το έρωτικόν πάθος θά διαλυθί!»

Ωστε κατά τόν Μπεριγιόν ή έρωτική τρέλλα δύναται να θεραπευθί και δέν θά έχομεν πλέον έρωτικές αυτοκτονίας.

Άλλ' έκφράζομεν μίαν άμφιβολίαν. Μήπως ή υπεραίσθησις αυτή πρός το άριστερό μέρος πρός το μέρος της καρδίας είνε συνέπεις και όχι αίτια του έρωτικού πάθους;

Ίσως ό γάλλος ίατρος θά ίσχυρισθί ότι τοϋτο είνε άδιάφορον ότι ή φυσική ευαισθησία προδιαθέτει είς τήν παθολογικήν κατάστασιν και ότι πρόκειται άκριβώς να καταπολεμηθί και ή φυσική ευαισθησία άν ύπάρχει.

ΣΚΥΛΛΟΙ ΜΕ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΗΡΩΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΝ

Θά είναι πρωτόκουστον είς τούς άναγνώστας μας ότι από ενός έτους λειτουργεί εν Αγγλία «Παράσημον Αξίας» διδόμενον είς σκύλους ήδρυθέν υπό της γνωστής συγγραφέως Κας ντεΚουρσϋ Λαφφάν. Έκαστος σκύλλος ό όποιος κρινεται άξιος λαμβάνει περιλαίμιον με τήν έπιγραφήν «Μέλος της Συναδελφότητος τών κυνών». Διά του δικριτικού τούτου σημείου ή Κα Λαφφάν ήθέλησε να τονίση ότι ύπάρχουσι πράγματι ήρωϊσμοί κυνών όχι κατώτεροι τών άνθρώπινων.

Η ίδια κυρία συνέλεξε τας ιστορίας των ούτω παρασημοφορηθέντων κυνών τών όποιων τινάς πρόκειται να έκδώση είς βιβλίον.

Αί έζης δέ είναι αυθεντικά ιστορία μελών τινων της «Συναδελφότητος τών Κυνών» άποδεικνύουσαι μέχρι ποίου βαθμού άφοσιώσεως δύναται να θυσιασθί ένας σκύλλος.

Πώς άπέθανεν ό «Σκότ».

Είχεν έκαρκή πυρεκάθ είς τήν οίκίαν.— Η κύριος του Σκότ και οι άλλοι ένοικιασταί

έκοιμῶντο. Ὁ Σκὸς ἐνόησε πρῶτος τὴν φωτιά καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ἄνω πάτωμα ἐξυπνῶν τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὸ νὰ σύρη τὰ ἐραπλωμάτα ἀπὸ τὸ κρεβάτι των.

Οὕτω ὁ ἄνδρας, ἡ γυναῖκα καὶ ἓνα παιδί πού ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα ἤδυνήθησαν νὰ σωθοῦν. Ἄλλ' ὅτε ἐξήλθον καὶ ἐξήτησαν τὸν σκύλλον δὲν τὸν εὔρον. Ὅτε δὲ ἡ πυρκαϊὰ ἐσέβηθη εὐρέθη τοῦ δυστυχοῦς ζώου τὸ σῶμα ἀπηνθρακωμένον κάτω στὸ κρεβάτι τοῦ παιδιοῦ, ὅπου ὁ Σκὸς εἶχε πάρει νομίζων ὅτι εἶχε ἐγκαταλειφθῆ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφρασε νὰ σωθῆ ὁ ἴδιος περικυκλωθεὶς καὶ ἀποπνιγείς ἀπὸ τὸν καπνόν.

Ἄλλος σκύλλος ἦρος καὶ νοῦμον

Ὁ σκύλλος οὗτος ὀνομαζόμενος Τερέντιος ἦτο ἱρλανδικὸς καὶ ἀνήκεν εἰς μίαν οἰκογένειαν εἰς Δούβριν. Ὁ Τερέντιος ἦτο πολὺ ἀφωσιμένος εἰς τὰ δύο μικρὰ κορίτσια τῆς οἰκίας. Τὸ μικρότερον δεκαοκτῶ μηνῶν ἐκοιμᾶτο μόνον του χωριστὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον μὲ τὴν παραμάνα. Εἰς τὸ ἴδιο πάτωμα ὑπῆρχε καὶ μία ἀποθήκη νεροῦ. Ἐνα πρωὶ λοιπὸν τοῦ Νοεμβρίου ἐνωρίς τὰς τρεῖς περίπου, ἐπιασε πυρκαϊὰ εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ὑποκάτω ἐκείνου εἰς τὸ ὀποῖον ἐκοιμᾶτο ἡ μικροτέρα τῶν δύο κοριτσιῶν. Ὁ Τερέντιος ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ καὶ νὰ ἐξυπνήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς οἰκίας. Ἡ παραμάνα ἐντρομος φέυγει μὲ τὸ μεγαλύτερον κορίτσι λησιμονήσασα προφανῶς τὸ ἄλλο. Ἡ μητέρα ἐξ ἄλλου οὔσα ἀσθενὴς ἐνόμιζεν ὅτι ἡ παραμάνα εἶχε πάρει μαζί της καὶ τὰ δύο κορίτσια.

Τι συνέβη :

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ φωτιά μετετέθη εἰς τὸ πάτωμα καὶ ἐφθασε μέχρι τῶν κλινοσκεπασμάτων τοῦ μικροῦ κοριτσιοῦ, τὸ ὅποιον καθ' ἕλα τὰ φαινόμενα ἦτο πλέον κατεδικασμένον. Ὁ Τερέντιος ἐν τούτοις ἐγαυγίζε ἐλπίζων ὅτι θὰ ἐφθανεν βοήθεια ἀλλὰ τοῦ κάκου. Προσεπάθησε νὰ τραβίξῃ τὸ παιδί, ἀλλ' ἦτο πολὺ βαρὺ διὰ τὸ σκυλλάκι.

Τὶ ἔκαμε τότε, ἐπρέψε εἰς τὴν δεξαμενὴν ἐβυθίσθη μέσα καὶ ἐπέστρεψε τινάζων ἐπάνω εἰς τὸ κορίτσι ὅλο τὸ νερὸ πού ἦτο ἐπάνω στὸ κορμί του. Καὶ ἐξηκολούθησε ἐπαναλαμβάνον τὸ ἴδιο πολλὰς φορὰς, ὥστε ἐπέτυχε νὰ σβύσῃ τὴν φλόγα. Ὅτε δὲ οἱ πυροσβέσταί ἐφθασαν εἰς τὸ δωμάτιον, εὔρον τὸ μωρὸ ἀβαθεὶς καὶ τὸ σκυλλί πού τὸ φύλαττεν μὲ τὸ μουσκεμένο τὸ σῶμα του.

Αὐτοθυθία

Ἐὰν τὸ προηγούμενον παράδειγμα εἶναι ἀφαστον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς νοημοσύνης, τὸ ἐξῆς ἀνάγει τὴν ἀφοσίωσιν μέχρι θανάτου.

Ἐνας σκύλλος, Βάλλακ τὸ ὄνομα εἶχεν ἕναν κύριον πού εἶχε ἀδυναμίαν διὰ τὸ ποτό. Ὅταν δὲ ὁ κύριος του ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ Βάκχου, ὁ Βάλλακ ἦτο πάντα στὸ πλεονό του.

Μία ἡμέρα καθὼς ὁ ἄνθρωπος ἐγύρισε ἀπὸ τὴν ταβέρνα ἔπεσε εἰς ἓνα λάκκο ὁ ὅποιος ἀν καὶ ἦτο κατὰ τὸ ἥμισυ κενὸς ἐφθάνεν ὅμως νὰ πινηγῆ ἕνας ἄνθρωπος σκυμμένος καὶ μαζωμένος ἀπὸ τὴν μέθη.

Εἰς μάτην ὁ Βάλλακ ἐτραβοῦσε τὸν κυρίον του ἀπὸ τὸν γιᾶκὰ διὰ νὰ ἐξάγῃ ἐξω τοῦ νεροῦ τὸ κεφάλι του. Τότε ἔβαλε τὴν κεφαλὴν του κάτωθεν ἐκείνης τοῦ κυρίου του ἵνα τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς εἶδος προσκεφαλαίου. Μὴ κατορθώσας οὕτε ποῦτο, ἔβγαλε ἐξω τὴν κεφαλὴν του καὶ εἶδε πάλιν τὸν κύριον του ἐπικινδύνως ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Τότε ἔβαλε πάλιν τὴν μύτην του ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐμεινεν ἐκεῖ κάμποσα λεπτὰ τῆς ὥρας.

Τέλος ἐφθασεν ἡ βοήθεια, καὶ ἐξήχθη ὁ Κύριος τοῦ Βάλλακ ὁ ὅποιος εὐρίσκατο ἀκόμη εἰς κατὰστασιν ἀναισθησίας, καὶ ἔπειτα ὁ ἴδιος ὁ Βάλλακ νεκρὸς, θύμα τῆς πιστικότητός του. Τὸ γεγονός ἐμαρτυρήθη ὑπὸ παραλυτικοῦ παρατηρήσαντος τὴν σκηνὴν ἀπὸ παρακείμενον δωμάτιον, καὶ μὴ δυναμένου νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν.

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΙΟΙ ΚΟΛΟΣΣΟΙ ΜΕ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὰ δύο τεράστια πλοῖα τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ὀλοῦν ἀπὸ τὴν «Οὐάιτ Στάρν» θὰ φέρουν ὀνόματα ἀντάξια τοῦ μεγέθους των, ληφθέντα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ μυθολογίαν δηλαδὴ «Ὀλύμπειον» καὶ «Τιάνειον».

Ἡ χωρητικότης των εἶνε ἰλλυγιάδης 60,000 τόνων, δηλαδὴ τὸ διπλάσιον ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα γνωστὰ πλοῖα. Τὸ μήκος δὲ θὰ εἶνε 330 μέτρων καὶ τὸ πλάτος 25 !

Ἄν θέλετε μίαν σύγκρισιν διὰ τὸ μέγεθος ἀκούσατε τὰ ἐξῆς :

Ἀντὰ τὰ πλοῖα εἶνε προορισμένα νὰ διασχίζων τὸν Ὁκεανὸν λοιπὸν τὸ πρῶτον πλοῖον πού διέσχισε τὸν Ὁκεανὸν ἡ «Σάντα Μαρία» τοῦ Κολόμβου ἦτο 236 τόνων !

Καὶ ἄλλην σύγκρισιν. Ἐὰν λογισθῶμεν ὅτι τὰ μεγάλα Ἑλληνικὰ ἀμόπλοια εἶνε κατὰ μέσον ὄρον 2,000 τόνων τότε ἕκαστον τῶν δύο ἀμερικανικῶν ἰσοδυναμεῖ μὲ στόλον 30 Ἑλληνικῶν !

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

- Ο ΜΕΓΑΣ ΕΛΙΣΩΝ ΑΙΣΙΟΔΟΣΕΙ !
- ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ, ΟΧΙ ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ
- ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Ἄλλοτε εἰς τὰ στήλας αὐτὰς ἐδείξαμεν τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἀεροπλάνου καὶ ἀεροστάτου τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ συγγένουν κάμποσαι τῶν ἡμερησίων.

Τὸ ἀεροπλάνον εἶνε βαρύτερον τοῦ ἀέρος ζητῶν νὰ πετᾷ τεχνικῶς μὲ τὸν τρόπον πού τὸ πιηρὸν, βαρύτερον ὅν τοῦ ἀέρος, διασχίζει τὸν ἀέραν. Τὸ δὲ ἀεροστάτον στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλαφροτέρου τοῦ ἀέρος, ὅπως τὸ πλοῖον ἐπὶ τῶν ὕδατων.

Μέχρι τοῦδε κατορθώθησαν ταξείδια μὲ τὰ ἀεροστάτα διαρκέσαντα καὶ εἰκοσιν ὥρας ἐνῶ μὲ τὰ ἀερόπλοια μόνον διαρκείας δύο καὶ ἡμίον ὥρων. Τοῦτο ὄμως ἀποδοτέον εἰς τὸ ὅτι περὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἀεροστάτου καταγίνεται ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ ἐκατὸν ἐτῶν καὶ πλέον ἐνῶ τὰ ἀερόπλοια χρονολογοῦνται ἀπὸ ὀλίγιστον χρόνον.

Τί λέγει ὁ Ἐδισων

Ὁ Ἐδισων ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφου ἐξέφρασε τώρα πρώτῃν φορὰν τὴν γνώμην του περὶ ἀεροδρομίας.

Καὶ εἶπεν ὅτι δὲν πιστεῖν εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἀεροστάτου τοῦ ὁποῖου ἡ τύχη ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς κλιματολογικὰς περιστάσεις. Πάντοτε δὲ ἐθεώρησε τὸ ἀεροπλάνον πολὺ ἀνώτερον.

Τώρα ἴδου πού ἔγκειται ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ ἀεροπλάνου.

Μέχρι τοῦδε ἡ λειτουργία τῆς μηχανῆς ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν θναυμασίαν νοημοσύνην τοῦ διευθύνοντος αὐτήν. Ἐὰν οἷτος κάμνῃ τὸ παραμικρὸν λάθος δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν τῆς μηχανῆς καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἀεροδρομέως.

Ὅστε ἡ μηχανὴ εἶνε ἀνάγκη νὰ καταστῇ αὐτόματος περιοριζομένης τῆς δράσεως τοῦ ἀνθρώπου καθὼς λ.χ. διὰ τὸ αὐτοκίνητον. Τὸ ἀεροπλάνον εἶνε μία στοιχειώδης μίμησις τῶν πτερόγων τοῦ πιηροῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πιηρὸν ἡ κινήσις τῶν πτερόγων ἔχει πολὺ τὸ αὐτόματον. Ὅστε ἐὰν δὲν εὐρεθῇ τρόπος ὥστε ἡ μηχανὴ νὰ δρᾷ αὐτομάτως ἡ λειτουργία τῶν ἀεροπλάνων δὲν θὰ ἀποβῇ πρακτικὴ.

Μὲ ἄλλα λόγια τί ἐξήτησε πάντοτε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν μεταγωγικῶν μέσων ; τῶν ἁμαξῶν, τῶν ποδηλάτων καὶ ἄλλων ; Ἐξήτησε νὰ κοπιᾷσῃ τὸ σῶμα ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον.

Ἀπὸ λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ μὲ τὸ ἀεροπλάνον διὰ νὰ γίνῃ πρακτικόν.

Διότι τώρα, εἶνε μόνον ἡ εὐφροσύνη τοῦ ἀνθρώπου πού τὸ διευθύνει καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἔργον παντός.

Προσέτι ὁ Ἐδισων προλέγει ὅτι τὸ μόνον σῆμα τοῦ ἀεροπλάνου πρέπει νὰ εἶνε τὸ ἐπ' αὐτοῦ ὀνομασθὲν ἐλικόπτερον.

Ὅταν δὲ τοῦτο τελειοποιηθῇ θὰ εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ ὁ γῆρος τοῦ κόσμου εἰς μίαν ἐβδομάδα καὶ ἴσως μετὰ 8 ἕως 10 ἔτη νὰ εἶνε δυνατόν νὰ γίνων πλοῖα αὐτοῦ τοῦ τύπου δυνάμενα νὰ φέρουν ἐπιβάτας διὰ τοῦ Ὁκεανοῦ εἰς 18 ὥρας.

Εἰς δὲ τὸν Βόρειον Πόλον θὰ δυνήθῃ κανεὶς νὰ ὑπάγῃ εἰς 40 ὥρας δι' ἄνοδον καὶ ἐπάνοδον !

Τέλος ὁ Ἐδισων προλέγει ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ὄλοι οἱ ἐφευρέται οἱ γνωστοὶ καὶ ἄλλοι ἄγνωστοὶ θὰ ἐπιδοθοῦν ὄλοι εἰς τὴν ἐφευρογὴν τοῦ συστήματος του, καὶ ἴσως ἐργασθῇ ἐπὶ τούτου καὶ αὐτὸς ὁ Ἐδισων !

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΕΡΓΑΤΑΣ

Ἐλλειψίς χροτονομίσματος.

Χωρὶς νὰ εἶμαι οἰκονομολόγος, πάντοτε διττυριζόμενος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὅτι τὸ 60—50—30 καὶ 20 τοῖς ἐκατόν τῆς διαφορᾶς τοῦ χρυσοῦ ἦτο ἀδικαιολόγητον, ἀφοῦ ἡ χώρα ἔχει τὸ ἰσοζύγιον μεταξὺ τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν ἐξαγωγήν χρυσοῦ καὶ τοῦ εἰσερχομένου. Ἀποροῦσα δὲ ὅταν οἰκονομολογοὶ εἰδικοί ὡς ἡ «Οἰκονομικὴ Ἑλλάς» ἂν δὲν ἀπατώμαζι, ἐξήτουν πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν μόλις, νὰ ἐπισθῆ μόνος συναλλάγματος 50 τοῖς ἐκατόν!!! Ἴδου δὲ πού ἐφθάσαμεν σήμερον ἡ ἀγορὰ ἔχει ἀφρονίαν χρυσοῦ καὶ λείπει τὸ χροτονόμισμα τὸ ὅποιον ἐν μέρει κρατοῦν τράπεζαι καὶ ἰδιῶται πρὸς κερδοσκοπίαν ἵνα μὴ γάσουν τὸ 50).

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ Διεθνὴς Ἐλεγγὸς ὑπῆρξε τὸ πρῶτον αἷτιον τῆς μεταβολῆς αὐτῆς διότι διέλυσε τὸν πανικὸν ἀποδείξας ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἀνάγκης εἰς χρυσόν ἐξ οὗ συνέερχεσαν ἔξωθεν κεφάλαια. Διότι ἂν ὁ πανικός, ὁ ὁποῖος ἦτο ἡ μόνη αἰτία τῆς υπερτιμῆσεως δὲν ἦτοε διὰ τῆς ἐτυμηγορίας τῶν διασημῶν Διεθνῶν οἰκονομολόγων, καὶ τὰ 15 ἑκατομμύρια τῶν μεταναστῶν καὶ τὰ τῶν κελῶν ἐσοδείων, θὰ ἐφυγαδεύοντο ἐν μέρει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ θὰ ἐκρατοῦντο εἰς τὰ χρηματοκιβώτια ἄκαρπα, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ χροτονόμισμα.

Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία αἴφεται ἀφ' ἑαυτῆς.

Ὅστε ἡμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία αἴφεται ὀλοῦν ἀρ' ἐκείνην ἂν δὲν ἔχει ἤδη σφῆδὸν ἀρθῆ. Διότι τί εἶναι 50) διαφορὰ ἡ ὁποία ἴσως τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα θὰ γείνη μόνον 40); Διότι μὲ τὴν πληθώρα χρυσοῦ, τὴν ὅποιαν προκίεται ἀκόμη νὰ αὐξάνουν συνεχῶς αἱ φεταίαι ἐσοδαί, ἀδύνατον νὰ ὀπισθεδρομίσωμεν. Ἡ κερδοσκοπία δὲ οὐδὲως θὰ ἰσχύσῃ. Διότι διελθὴν πλέον ὁ πανικός περὶ οὗ ἐλεγόμενον ἀνωτέρω, καὶ ὁ ὁποῖος ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς πίστεως τῆς μεταλλικῆς ἐπαρχείας τοῦ τόπου. Ὅστε δὲν θὰ παρελθουν ἴσως πολλὰ ἐβδομάδα καὶ αἱ συναλλαγὰς θὰ γίνων διὰ χρυσοῦ! Καὶ ἂς μὴ ἔχει ψηφισθῆ νόμος καταργῶν τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν!

Παρ' ὅλας δὲ τὰς θεωρίας τῶν αἰωνίων οἰκονομολόγων, τὸ νὰ εὐρίσκαται πρόχειρον τὸ ὑπέροχον ποσὸν τοῦ ὁποῖου γηραίεται καθημερινῶς διὰ τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἀνάγκας ἐνὸς τόπου, εἶναι σημεῖον ἀκμῆς εἶνε σημεῖον πλούτου. Ἄς χαρῶμεν λοιπὸν διὰ τὸ προμηνυόμενον εὐχάριστον γεγονός, τὸ ὅποιον πολλοὶ οἰκονομολογοὶ μας ὀνομάζουν κρίσιν (!) ὡς προάγγελμα τῆς ταχείας καταργήσεως καὶ τοῦ Διεθνῆς Ἐλεγγῶ.

Ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου

Ἄλλ' ἡ ἐπάρκεια τῆς γῶρας εἰς νόμισμα μεταλλικὸν δὲν δικαιολογεῖ τὴν ἀφώρητον ἀκρίβειαν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Διότι ἡ ἀκρίβεια αὐτὴ δὲν εἶνε φυσικὴ, διότι ἐνυπάρχει εἰς εἶδη παραγόμενα εἰς τὸν τόπον καὶ δὲν εἶνε ἀνάλογος τῶν κερδῶν τῆς μετὰ τῆς τάξεως ἡ ὁποία πάντοτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Τὸ ἔλαϊον αἴφνης πρὸς 1.80 δὲν δικαιολογεῖται. Τὸ ψωμί δίδεται χωρὶς νὰ ζυγισθῇ ἡ δὲ κατασκευὴ του περὶέχουσα μεγάλην ποσότητα ὕδατος ἐπαυξάνει ἔτι μᾶλλον τὴν ἀκρίβειαν. Ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ καὶ ἄλλοι ἐνῶ τὸ ψωμί εἶνε κατὰ 10—5 λεπτὰ τὸν ὄκτ' φθινότερον, ἀλλὰ καὶ ἡ καλεῖτερα καὶ ὑγειεστέρως κατασκευὴ του ἐπὶ τὸ ἀνυδρότερον, κάμνει ὥστε μῖα ἡμισίον ὄκτ' δική μας νὰ ἀντιστοιχῇ πρὸς μίαν μόνον εὐρωπαϊκὴν ! Τὰ γεωμήλα, εἶνε ἀπροσπέλαστα ! Τὸ γάλα 60 λεπτὰ, ἐνῶ εἰς τὸ Μιλάνον δὲν πωστεύωμεν νὰ ἔχῃ πλείοτερον τῶν 40 ! Καὶ τὸ τυρὶ τὸ ἐντόπιον καὶ τὸ βούτυρον εἶδη πολιτελείας ! Αἱ ὑψωμένα τιμὰ εἶνε πολλάκις ἀποτελέσμα ἀπλήστου υπερτιμῆσεως τῶν πωλητῶν, χονδρικῶν καὶ λιανικῶν. Καὶ οὕτως ἡ εὐμεγρία τοῦ τόπου στρέφεται ὅλη ὑπὲρ τοῦ πλουτισμοῦ ὀλίγων, ἐνῶ ὄλος ὁ λοιπὸς λαὸς ἀδυνατεῖ νὰ οἰκονομῇ ἔστω καὶ τὸ πλεόν ἀσημαντον πολλοστῆμοσίου τῶν κερδῶν του ἐὰν ἄλλως τε τοῦ ἀρκοῦν διὰ τὴν καθημερινὴν ζωὴν !

Ὅς ἐκ τούτου, ἕνας ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὃ κύριε Λεβιδῆ, δὲν ἤδυνάτο νὰ ἀποθανάτισῃ κάλλιον τ' ὄνομά του εἰ μὴ μελετῶν τὴν δυσαναλογίαν αὐτὴν μεταξὺ τῶν κερδῶν τοῦ παρ' ἡμῖν οἰκονομειάρχου καὶ τῶν ἐξῶν του, ἵνα φέρῃ ἀπολογισμὸν λήγοντα εἰς μικρὸν ἀποταμειυτικὸν περὶσσευμα, τοῦθ' ὅπερ εἶνε τὸ μυστήριον τῆς ἀκμῆς τῶν γαλλικῶν οἰκονομειῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν ἐξῶν εἶνε καὶ ζήτημα ἔθνικόν διότι τὸ Κράτος ἔχον ὑπαλλήλους τοὺς ὁποῖους κακοπληρώνει, ἔχει συμφέρον καὶ καθήκον τοῦλάχιστον νὰ προνοῇ ἵνα ὁ μισθὸς αὐτὸς ἐπαρκέσει εἰς τὰς ἀνάγκας των. Καὶ τίς οἶδε μήπως ἡ ὀλιγωρία πρὸς τὸ καθῆκον τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δὲν ὀφείλεται εἰς τὰς ἀφώρητους οἰκονομικὰς του στενωγίας !

Τὰ ἐνοίκια καὶ αἱ μετοικίσεις

Αἱ μετοικίσεις ἐτελείωσαν κατὰ μέγα μέρος. Τὰ σπίτια τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἀνοικίστα εἶνε

ἀρκετὰ, ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ προσφορὰ εἶνε μεγαλύτερα τῆς ζήτησεως. Οἱ μὴ βιασθέντες νὰ πάρουν σπίτια, εὐρίσκουν τώρα ἐφθηνότερα. Φέτος, καθὼς ἐγράψαμεν ἤδη, τὰ ἐνοίκια ὑπέστησαν ἐλαττώσεις, καὶ ἡ ἐλάττωσις ἔλκει ἐξακολούθησιν ὡς λογικὴ, τόσον μᾶλλον σήμερον καθ' ὅτι ἐκ τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ νομίσματος τὰ ἔξοδα τῶν ἐξωτερικῶν εἰδῶν, ἠλαττώθησαν κατὰ 20 ο) τοῖς ἐκατόν ! Ὅστε ἐὰν ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν Κοινὴ γνώμη περὶ τῆς ἐγράψαμεν εἰς τὸ περασμένον φύλλον, θὰ ἦνώνοντο ὄλοι οἱ ἐνοικισταὶ εἰς συλλαλητήριον καὶ θὰ ἐζήτησαν μίαν ἐλάττωσιν 20 ο) καὶ θὰ τὸ ἐπετύχωνον ἀναντιρρήτως.

Παρισινὰ ἐνοίκια

Περὶ τῆς δυσαναλογίας τοῦ ἐνοικίου πρὸς τὰ κέρδη τοῦ οἰκονομειάρχου, ὠμίλησα πολλάκις εἰς αὐτὰς τὰς στήλας. Σήμερον φέρω ἐν παράδειγμα συγκεκριμένον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μου, τὰ ὁποῖα ἄλλως στηρίζονται πάντοτε εἰς τὴν γῶσιν τῶν τόπων τῶν ὁποῖους ἀναφέρω. Διότι περὶ δυσαναλογίας πρὸς κεῖται, ἐὰν θέλει κανεὶς νὰ κρίνῃ σωστὰ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν τροφίμων καὶ ἐνοικίων. Ἴνας ἐν Ἀθήναις ἐμπορικὸς ὑπάλληλος, καθὼς διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐργάτης δὲν κερδίζει κατὰ μέσον ὄρον περισσότερον τῶν εἰς ἄλλας μεγαλοπόλεις συναδέλφων του. Τότε ὅτι πληρώνειεἰς ἀνωτέραν τιμὴν ἐκείνου πρὲτι νὰ θεωρεῖται ἀκρίβως.

Τὸ παράδειγμα περὶ οὗ ἀνωτέρω λαμβάνω ἀπὸ κύριον ἄρθρον τοῦ παρισινοῦ «Ματέν» τῆς 31ης Αὐγούστου (ε. ν.). Ἐκεῖ γίνεται λόγος περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων ἐνός γάλλου ὑπολοχαγοῦ μὲ μισθὸν φρ. 8 50 τὴν ἡμέραν. Πόσον νομίζεσθε ὅτι πληρώνει δι' ἐνοίκιον ; φρ. 150 τὸ ἔτος δηλαδὴ 37.50 τὸν μῆνα !!!—1.15 τὴν ἡμέραν δηλαδὴ τὸ ἔξδομον τῶν ὄσων κερδίζει ! Καὶ φαντασθῆτε ὅτι ἐναξίωματικὸς ὀφείλει νὰ κρατῇ ὀλίγην ἀξιοπρέπειαν βίου, ὥστε ἄλλος ὑπάλληλος θὰ ἐξῶδεε ἴσως φρ. 1. μόνον δηλ. τὸ ὄσδον. Ἐληττημένην τὸ σπουδαιότερον. Ὁ ὑπολοχαγὸς δὲν εἶναι μόνος. Εἶναι πανδρεμμένος καὶ ἔχει καὶ δύο τέκνα, ὥστε πρέπει τὸ σπίτι του νὰ ἔχῃ ἐξάπαντος τρεῖς δωμάτια.

Δηλαδὴ, 2 κρεβάτοκάμαρες καὶ μία τραπέζα. Τὸ γελῶν τῆς παρ' ἡμῖν Σάλας διὰ τὴν μεταίαν τάξιν, εἶναι ἀγνωστος εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐνταῦθα ὁ ἔχων 240 φρ. μηνιαῖον πληρώνει φρ. 100 ἢ τοῦλάχιστον ἐνοίκιον 80 = τὸ 1/3 !!! Ὅστε ἐξ αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος πειθεῖται καὶ πᾶς τις ἀντικειμενικῶς ὅτι τὰ ἐν Ἀθήναις ἐνοίκια εἶναι διπλάσια ἢ καὶ τριπλάσια τῶν Παρισίων καὶ τὰ κέρδη οὐχὶ μεγαλύτερα, διότι καθὼς ὁ δικὸς μας ὑπολοχαγὸς δὲν πληρώνεται ὥπως ὁ Γάλλος οὕτω καὶ ὁ ἐμπορικὸς ὑπάλληλος (μέσος ὄρος τοῦ μηνιαίου Παρισιοῦ φρ. 150) ὁ διδύσκαλος (μ. ὄρος τοῦ Παρ. διδ. φρ. 200) καὶ ὁ ἐργάτης (μ. ὄρ. ἐργ. 6 φρ. ἡμερησίως) οἱ δικοὶ μας ; πληρώνονται ὀλιγώτερον. Οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποῖους δίδω προσεγγίζουσι πολὺ τὴν πραγματικότητα, καὶ ἂς τοὺς μελετήσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ο ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙΑ

Θάλασσα καταπράσινη μὲ φράχτες γι' ἀκρογιάλι τ' ἀμπέλια κυματίζουσι στ' ἀγέρι τ' ἀλαφρὸ καὶ τὰ στερωτὰ των κύματα κρῖβουν καὶ δέχουσι πάλι μαῦρα σταφύλια γιὰ οἶκὸς καὶ κάτασπρα γιὰ ἀφρό.

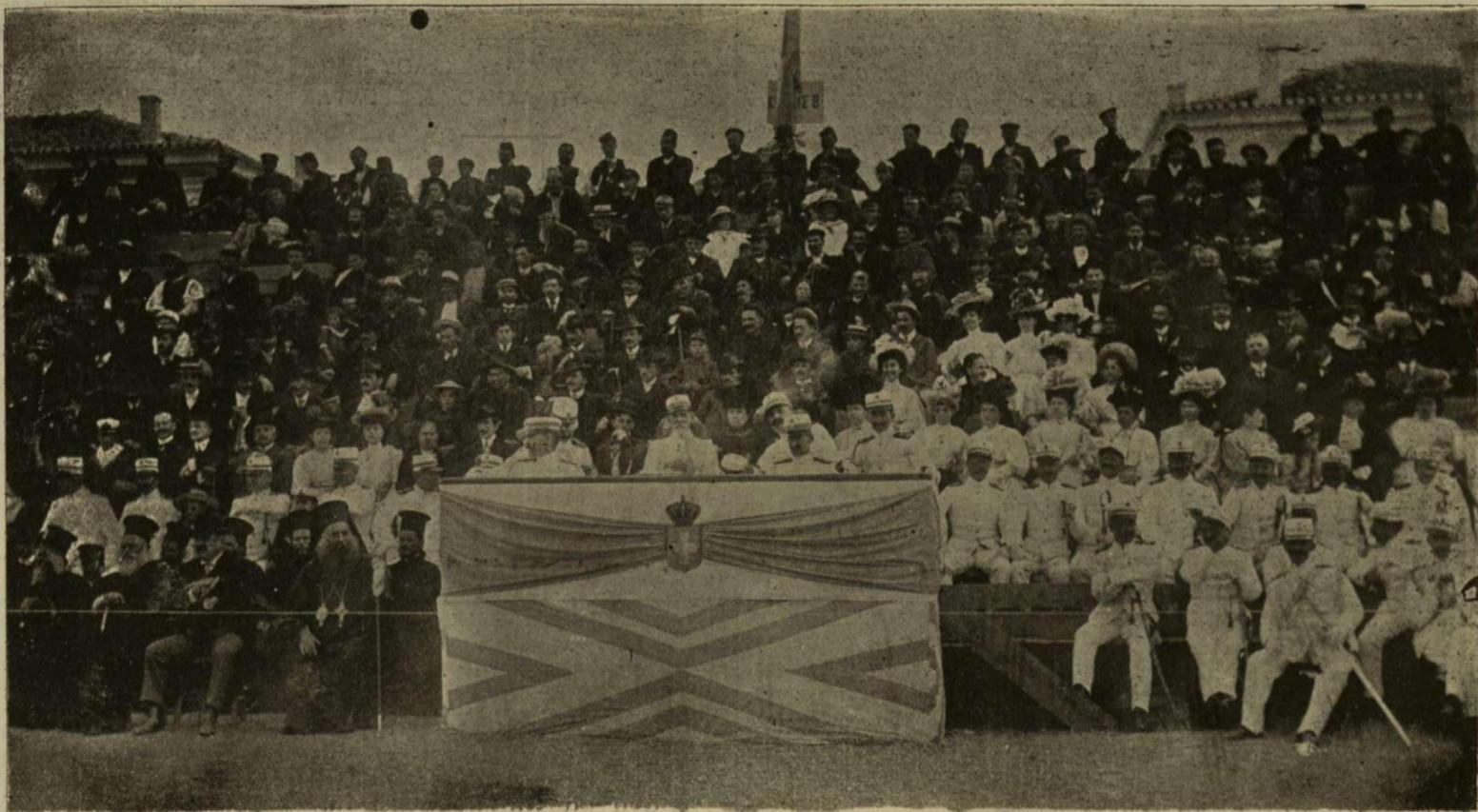
Τὴν ὥρα τοῦ μεσημεριοῦ πού τὰ ξερὰ τὰ ξύλα ραγίζει ὁ ἥλιος ἄκαρδος καὶ ψῆγει ἡ ἀντιλιά, νεράϊδα ἡ Μέθη διόγυμνη ρίχεται μέσ' τὰ φύλλα καὶ κολυμπᾷ προβάλλοντας πλημμυριστὴ ἀγκυλιά.

Στὴν ξαναμμένην ὄψιν της πού λαχταρᾷ γιὰ χάδια ἀνθίζουσι γλυκομύριστες χίλιες τριανταφυλλίαι, καὶ στὰ χιονᾶτα σῆθης της σὰν ῥόδινα σημάδια ἀκόμα φαίνουσι ἄβυσσος τοῦ Πόθου οἱ δακτυλίαι.

Στὰ λιγωμένα μάτια της πού ἀναθωροῦν οἱ κόρες γιὰ νὰ σηκώσουν ἄβουλες τὰ βλέφαρα βαρεῖα, οἱ ἐλπιδεὶς καθρεφτίζονται θολές καὶ παχνοφόρες, καὶ τρέμει στὴν ἀνάσα των τοῦ κόρφου ἡ ζυγαριά.

Στὰ χεῖλη της ροδογελοῦν ἀχάριστες γιὰ πάντα ἡ Ξεννοισαῖα κ' ἡ Λημονιά, τοῦ Ἰανου οἱ ἀδερφί, καὶ με τ' ἀχνὰ κρινόδοντα πλέκοντας μὴ γιολάντα στολίζουσι κάποιον τραγουδιοῦ μωδῆνικτες στεροφές.</

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α΄ ΗΜΕΡΑΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Επί τῆς ἐξέδρου ὁ Διάδοχος καὶ ὁ Βασιλεὺς Νικόλαος δεξιὰ Ἀριστερὰ κάτωθεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος, ὁ Νομάρχης κ. Δ. Δεδουσις καὶ λοιποὶ ἐπίσημοι

(Φωτ. Κ. Σαυαροπούλου)

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

[ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ]

Ευζωνοὶ εἰς τὴν σκοποβολὴν (4ος λόχος τοῦ 2ου). (Πῦρ ὁμοίᾳ κατ' ἀνδρείκλων) ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ κ.κ. Γραβάνη λυχογόν, Πειρίτην ἀνθυπολοχαγόν

(Φωτογρ. κ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου)

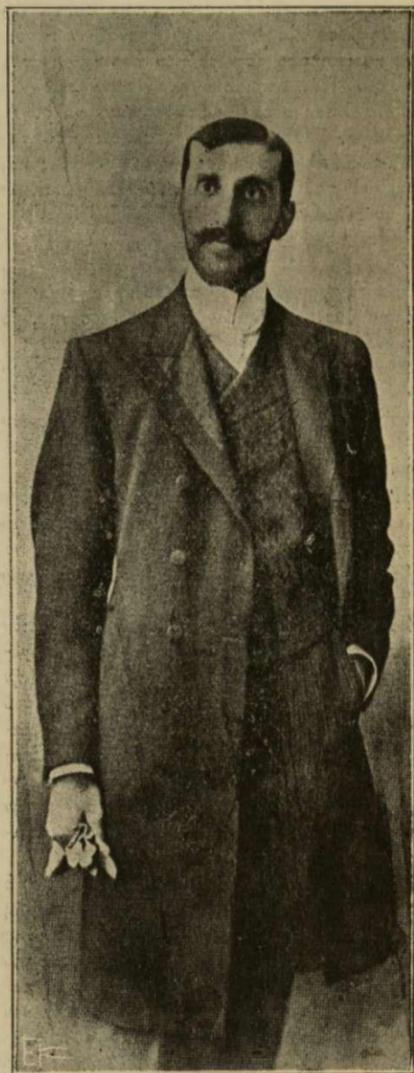
ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΤΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Τὸ 2ον, 3ον τάγμα τῶν ἐφεδρῶν τοῦ θου Πεζ. Συντάγματος γυμναζόμενα ἐξωθεν τῆς πόλεως εἰς θέσιν Βίγλα ἔνθα εἶνε κατηλυσιμένα ὑπὸ σκιρὰς

(Φωτογρ. Χρυσανθακοπούλου καὶ Ταξίαρχη)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΟΥΦΟΣ

(Βουλευτὴς Πατρῶν)

Ὁ συμπαθὴς βουλευτὴς Πατρῶν καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐτέρου τῶν αὐτόθι ἰσχυρῶν πολιτικῶν κομμάτων κ. Ἰωάννης Ρουφός, ἔνεκεν ὑποτροπῆς τῆς νόσου ὑφ' ἧς πρὸ πολλοῦ προσεβλήθη διατρέχει ἀνυχῶς τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ κίνδυνος καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν παρέλθῃ πρὸς χαρὰν τῶν πληθῶν αὐτοῦ φίλων. Ὁ κ. Ρουφός ἀπέτελεσε πάντοτε μίαν ἰδιάζουσαν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Κοινοβουλίου, ὡς ἀντιπρόσωπος δὲ τῶν Πατρῶν εὐκρινῆς καὶ μετὰ σθένους ὑπεστήριξε τὰ συμφέροντα τῆς με-

ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΕΛΕΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

Εντός σχισμάδος υπερμεγέθους και δυσπροσίτου παραθαλασσίον βράχου εις ικανόν από της επιφανείας βάθος, εν η ακριβώς θέσει κατεκρημνίσθη εκ των επάλξεων του Φρουρίου το πτώμα του εν έτει 1821 αποκεφαλισθέντος τελευταίου Έπισκόπου Κορώνης Γρηγορίου Μπίστη, και επεχειρήθη η εξ εφόδου άλωσις του φρουρίου εν έτει 1823, ης το τραγικόν τέλος ο ποιητής Ζαλοκώστας εξόχως εξύμνησεν ανευρέθη θεία εμπνεύσει τῷ 1897 η θαναματουργός εικών

της Παναγίας. Η μυστηριώδης εὑρεσις της εικόνας εκπλήσσει και μεγαλύνει την πίστιν παντός χριστιανού, επισκεπτομένου τον τόπον της εὑρέσεως και πληροφορομένου τα και' αυτήν, ης εν βραχυλογία έχει ούτω. Γραΐα τις εδσεβής και αγαθωτάτη, την ηλικίαν υπερωδοηκοντιούς δνόμαυ Μαρία Σταθάκη επί σειράν ετών έβλεπεν καθ' υ- πνον την Θεομήτορα υποδεικνύουσαν ταύτη τον τόπον ενθα θα ανευρισκετο η εικών, άλλ' η γραΐα φοβουμένη τα σκώμματα και

ειρωνίας των κατοίκων άπειρώπα τα όράματα. Μετά πάροδον όμως ετών εξηραγκάσθη να άφηγηθή τα των εμφανίσεων της Παναγίας τοις κατοίκους, οΐτινες άθ' όοι προσέ- τρεξαν αναζητούντες δι' ανασκαφών την εικόνα ην και ανευρον μετά εργασίαν υπε- ράνθρωπον των πανταχόθεν προδραμόντων μη εξαουμένων γυναικών και παιδων εις ικανόν από της επιφανείας του εδάφους βά- θος εντός σχισμάδος βράχων άπορρώγων.

Επί της θέσεως ταύτης δι' άφιερωμά- των, δωρεών και προσωπικής εργασίας των εὑσεβών χριστιανών άνηγέρθη ο πανηγυρί- ζων κατά την εορτήν της Ζωοδόχου Πη- γής περικαλλέστατος Ναός της (Παναγίας Έλείστριας) ο συγκεντρών έτησίως χιλιά- δας προσκνητιών.

Κορώνη, Αύγουστος 1908.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΕΜΠΟΝΗΣ

γάλης επαρχίας του. Τον κ. Ρούφον θεωρα- πείνει ο διακικριμένος Ιατρός κ. Γερούλάνος, προδ της επιδεινώσεως όμως της ασθενείας η επιστήμη φαίνεται ανίσχυρος να εμποδίση το θλιβερόν τέλος.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

(Ίδε σχετικα)

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΙΝΟΝΤΑΣ ΤΣΑΪ

Κατά την εγκριτον άγγλικήν έφημερίδα το «Στάνδαρ» πολλοί εκ των πρώτων Ια- τρών της Σκωτίας παραδέχονται ότι η χρῆσις του τσαΐ όταν βράζεται πολυ εν ειδει ζωμού και όχι όταν απλως ζεματί- ζεται, προδιαθετει εις την τρέλλαν.

Αυτή δε η άγγλική έφημερις εζήτησε περι τουτου την γνώμην του δόκτωρος Ρόζ διευθυντου ενός των μεγαλειτερων οίκων ει- σαγωγῆς τειου εν Άγγλῳ, και απεφάνθη ότι τα ντεκότα από τσαΐ είναι επιζήμια και όταν ακόμη το τσαΐ είναι πρώτης ποιότητος.

Ωστε τα τοιαυτα ντεκότα είναι επιζη- μιώτερα εις τους πτωχούς, οι όποιοι και τσαΐ πρώτης ποιότητος δεν πίνουν και ά- φίνουν τα φύλλα να βράζουν πολλὰς φοράς.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,, Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΚΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΑ 300 ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΩΣ ΑΠΟ ΜΟΥΜΙΑΣ! ΤΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΠΥΡΩΝ

Η περιεργωτάτη ιστορία του μηχανικού Κλέωνος.- Η εξ Αθηνών μετάκλησις του υπό του Πτολεμαίου.- Τί υδραυ- λικά έργα εξετέλεσε.- Έλ- ληνικαί άποικίαι και Έλ- ληνικός πολιτισμός.- Τι λέγουν οι πάπυροι εις τους όποίους ήσαν τυλιγμένοι αι εσχάτως ανακαλυ- φθεισαι μουμιαί. Το άρ- χαϊον κείμενον και η μετάφρασις του εις την καθομιλουμένην.- Άγνω- στα επεισόδια και σκηναι της προδ 2100 ετών εν Αι- γύπτω Έλληνικῆς ζωῆς.- Ε- ξόχως γοντευτική και ένδιαφέ- ρουσα μελέτη φιλοτεχνηείδα υπό του νομομηχανικού κ.

Α. ΜΑΝΑΡΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΜΟΝΑΔΙΚΩΝ ΕΝΤΥΡΦΗΜΑ ΕΙΣ

ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ο Σεβ. Έπίσκοπος Τρίκκης και Στογών ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ

Ο Σεβασμ. Τρίκκης και Σταγών κ. Ανθιμος Παντελάκης εκ της μέχρι τουδε εν τη Έπι- σκοπῃ του δράσεως άπεδείχθη κατ' εξοχήν άν- θρωπος ισχυράς θελήσεως και επιμονῆς. Μεγάλης μορφώσεως και όξείας αντίληψεως εμπνεόμενος δε υπό άκραφνοῦς ζήλου προς άνόρθωσιν και βελ- τίωσιν των Έκκλησιαστικῶν πραγμάτων της δι- καιοδοσίας του γλυκῆς και εὑπροσήγορος εργάζε- ται ανενδότης προς τον σκοπον τουτον μη άκνών και μακράς και επιπόνου περιοδοίας ανά τα δύσβατα τμήματα της περιφερείας του—ως εις την επαρχίαν Καλαμπάκας—να επιχειρή, κυ- ρύτων τον θειον λόγον διά γλώσσης εύλήπτου νοητεῶν, διδάσκων κληρον και λαόν, επιτιμών δε και εξ άλλου και τιμωρών τὰς παρεκτροπάς. Διά τουτο ήτο όλως άδικαιολόγητος η στάσις μεριδος του Θεσσαλικου τύπου επικριναντος όλως άβασανίστως την ενεργειαν του Σεβασμιωτάτου εις ύπόθεσιν, η όποια επέβαλλε αυστηράν την επέμβασιν του.

Ο κ. Παντελάκης εγεννήθη Θουρία των Κα- λαμών, άγει δε σήμεραν το 50ον ετος της ήλι- κίας του.

ΙΩ. ΟΙΚ.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Η Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΘΩΝΟΥ

ΧΙΣΥΜΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Κατά το Ίσπανικόν του Ντ' Αλαρκόν]

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου φύλλου).

— Λοιπόν είπεν ο κρασοπατέρας αυτός δή- μαρχος εις τον γραμματέα του, όταν έφυγαν όλοι. Ο μπαρμπά Λουκάς δεν ξέρει τίποτα, ώστε μπορούμαι να κοιμηθούμαι ξεγνοιαστοι και καλές δουλιές στον Νομάρχη!

Ο μπαρμπά Λουκάς δεν παρα- κοιμάται.

Μετά πέντε λεπτά της ώρας, ένας άνθρω- πος έγλυστρουσε κάτω από το παράθυρον του άχυρώνος του κυρίου δημάρχου, και εισήρχετο εις μίαν αύλην όπου μέσα εις έναν σταύλον ήσαν εξ η ύκτω ζωα φερτηνά διαφόρου ειδους άλλ' όλα θηλυκού γένους. Οί επιθήτορες, οι ήμίονοι και οι όνοι ήσαν χωριστά εις άλλο μέρος.

Ο άνθρωπος επήρε μίαν όνον που είχε ά- κόμη το σαμάρι της, εσήκωσε το συρτάρι του σταύλου και εβγήκε εξω εις την ανοικτήν πεδιάδα όπου ώθων το ζωον με την πτέρναν του ανεχώρησε ως άστραπή προς το μέρος της πόλεως.

Αλλ' αντί να ακολουθήση την δημοσίαν όδον επροχώρησε από τα μονοπάτια σαν να εφοβείτο μη συναντήση άνθρώπου που δεν ήθελε.

Ητο ο μπαρμπά Λουκάς που έπέστρεψε εις τον μύλον του.

Φωνή βρωντος εν τη ερήμω

— Ορίστε! αν μπορούν να τα βγάλουν πέρα και όλοι οι δημάρχοι του κόσμου με μένα που εγεννήθηκα εις την Άρτσένα! Ελεγεν ο Λουκάς. Αύριον πηγαίνω στον Αρχιεπίσκοπο και θα του τα πω όλα. Έτσι είναι και καλλί-

τερα διά να μη έχουμε δαράβερια στο εξής. — Με κράζει τέτοια ώρα, διατάσσει να έρθω μόνος μου, μου μιλάνε διά κίβδηλα νομίσματα, για μάγια και όλα αυτά για να μου προσφέρω ο κύρ δήμαρχος δύο κομπες κρασί και να μου πη ύστερα να πάω να πλαγιαίσω!... Η δουλειά είναι εστέρη! — Ποιος ξέρει αν τέτοια ώρα ο Νομάρχης δεν κτυπά την πόρτα του Μύλου,... Ποιος ξέρει αν δεν είναι και μέσα στο σπίτι... Ποιος ξέρει κιόλας αν... Άλλα τι διάβολο λέγω;... Να υποπτευθώ την Φρασκίτα μου... Είναι σαν να υβρίζα τον Θεόν, Άδύνατον ή Φρασκίτα μου... Άδύνατον αυτή... Άδύνατον!... Άλλα τι λέγω πάλιν;... Υπάρχει τι άδύνατον στον κόσμο;... Απόδειξις που αυτή τόνον ώρα! με πήρε έμε τόσο ασχημο!

Κε' ενφ' εσκέπτετο αυτά, ο δυστυχής ο καμπούρης ήρρισε να κλαίη...

Έσταμάτησε λιγάκι την όνισσα διά να ησυχάση εστέγησε τα δακρυά του αναστέναξε βαθεία. Στριφογύρισε ένα σιγάρο επήρε τη πυρέπετρα την ίσκηνα και το άσάλι και έπειτα από πολόν κόπον άναψε.

Την ίδια στιγμή, άκούει θόρυβον βημάτων στον δρόμον τον δημόσιον τον όποτον απείχε καμμιά διακοσάρια μέτρα περίπου.

— Άνόητος που στάθηκα. είπε, αν με καναδιώκουν έγω προδόθηκα μόνος μου με το άναμμα της ίσκηνας.

Έκρυψε τότε το προδοτικόν φως κατέβηθε κάτω και εκρύφθηκε όπισθεν της όνισσας.

Άλλα τούτη απεναντίας ήρρισε να όγκάται σαν να ήσθάνετο χαράν.

— Κακότυγο ζώο! άνέκραζεν ο μπάρμπα Λουκάς προσπαθών να της κλείση το στόμα.

Άλλ' άμέσως ενός άλλο όγκυμίας άκούστηκε από το μέρος του δρόμου, τα μία έρωτική άπάντησι!

— Νά μας! είπεν ο Μυλωνάς! Καλά λέει η παροιμία που δεν υπάρχει χειρότερη δουλειά από του να έχη να κάμη κανείς με ζώα!

Έτσι άνέβας εις την όνησσα ο μυλωνάς έπηρε άντιθετον διεύθυνσιν έκεινης από την όποιαν ήλθεν η μουσική άπάντησις.

Άλλα περίεργον! και ο άλλος ταξειδιώτης σαν να ήθελε και αυτός να φύγη από τον μπάρμπα Λουκά άπεμακρόνηθε από την πρώτη διεύθυνσί του.

Ο Μουρκιανός εσκέπτετο πάντοτε μόνος του.

— Τι βραδυά! τι παληανθρωποι! *Ω! Θεέ μου, κάμε να φθάσω γλήγορα στον Μύλον μου και ναρώ εκεί την Φρασκίτα μου.

Τέλος κατά τας ένδεκα εύρίσκειτο ένώπιον της μεγαλειτέρας εισόδου του μύλου.

Στον διάβολο!... Η θύρα ήτο άνοικτή.

Η ύποψία και η πραγματικότητα
Η θύρα ήτο άνοικτή! Και όμως είχεν άκούσει την γυναίκα του να την κλείση όταν άνεχώρησε, με το κλειδί με το άμπάρη και με το κλειθρον.

Όστε κανείς εκτός της γυναίκός του δεν μπορούσε να τη είχεν άνοιξει.

Άλλα... πως; πότε; διατί; Κατόπιν άπάτης; διαταγής; ή έκούσιως, κατόπιν προηγούμενης συμφωνίας; Τι έμελλε να 'δη; Τι να μάθη; Τι τον περίμενε; Έφυγεν ίσως ή Φρασκίτα; Την άπήγαγον; Θα την εύρισκε νεκρά;... ή εις τας άγκάλας του αντιπάλου του;

— Ο Νομάρχης έλογάριαζε ότι δεν θα ξαναγύριζε απόψε... είπεν μελαγχολικά ο μπάρμπα Λουκάς. Ο δήμαρχος του χωρίου θα έλαβε διαταγήν και να με άλυσσέση εν ανάγκη διά να με έμποδίση να ξαναγυρίσω... Τα ήξευρεν αυτά ή Φρασκίτα: Είναι και αυτή σύμφωνη; Η είναι θύμα ένέδρας, βίας, τέλος θύμα μιάς άτιμίας;

Και όλας αυτές τας σκέψεις τας έκαμε ο δυστυχής εις το μικρό χρονικόν διάστημα που έβαλε διά να περάση την μικράν αύλην της κληματαριάς. Η θύρα της οικίας ήτο και αυτή άνοικτή. Και έπέρασε το κατώφλιον του πρώτου δωματίου που καθώς εις όλας τας άγροτικάς οικίας, άπετέλει το μαγειρείον.

Το δωμάτιον αυτό ήτο έρημον. Και όμως ή θερμάστρα ήτο άνακλιμένη παρά το σύνθηες και μία λάμπα έπίσης.

Τι εσήμαινε τούτο; Αυτά τα σημεία της παρουσίας ανθρώπων με την έρημία της οικίας τι εσήμαινον;

Και ή γυναίκα του που ήτο;

Τότε— τότε μόνον— ο μπάρμπα Λουκάς είδε κάτι φορέματα πλησίον της θερμάστρας άπλωμένα στην πλάτη δύο ή τριών καθεκλών.

Βλέπων τα φορέματα λίγο έλειψε να πέμψη βρυχηθών, άλλ' έκρατήθη και εξέσπασε μόνον σε δάκρυα.

Ο κακομοίρης έπήγε να πεθάνη... έφερε τα χέρια του εις τον λαιμόν του και πελιδνός άσθμαίνων με μάτια φουσκωμένα ένύτταζε τα κακότυχα εκείνα φορέματα!

Έφαινετο σαν κατάδικος μπροστά στην κρεμάλα!

Ήσαν ή κόκκινη κάππα, το μισαρό ένέκνο και τρομερό ένέκνο τρικαντό, το σακάκι και το γελέκο το στακτι, το θρακί από μαύρο μετάξι: αι άσπρες κάλτσαις, τα ύποδήματα με πέρες όλα! ως και το παστούνι, το σπαθί και τα γάντια του μισαρού Νομάρχου!

Το φοβερό τρομπόνι ήτο και αυτό εις την ίδιαν θέσιν όπου το είχε βάλει ή Ναβαρέζα. (Άκολουθεί)

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

(Του περιοδεύοντος συνεργάτου μας)

Αί έπαρχίαι εύτυχώς κινούνται. Πολλήν ζωήν δεικνύουν από τινος ίδιαι ή Θεσσαλία. Ο Βόλος με το άθάνατον Πήλιον. Τα Τρικκαλα με τους άγώνας των. Η Λάρισα αέριον με τας ήπιόδρομίας της.

Αί εορταί των Τρικκάλων εστέθησαν υπό πλήρους επιτυχίας. Ο δήμος και ή πόλις ουδένος ήμέλησαν όπως αι εορταί διεξαχθώσι λαμπρότεροι. Άθληται περί τους 100 ήγωνίσθησαν εις το Στάδιον των Τρικκάλων, εξ όλων των Θεσσαλικών Συλλόγων, του Έθνικου και Πανελληνίου των Άθλητών και Πειραϊκού. Η παρουσία δε του Διαδόχου προσέδωκεν μεγαλειτέραν έπιβολήν εις τας εορτάς, ενφ' εξ άλλου ή ένθουσιωδής Μούσα του Ματσούκα έκορύφωσε τον λαϊκόν ένθουσιασμόν.

Ο Διάδοχος μετά του βασιλόπαιδος Νικολάου κατέλυσαν εις το πολυτελέστατον μέγαρον του κυρίου Κοέν, όπερ επί τουτω διεκοσμήθη θαυμασίως και μετ' άνκατολικής αύτοχρημα χλιδής έσωτερικώς και έξωτερικώς. Το μέγαρον κατά την έσπέραν της άφίξεως του Διαδόχου κατηνυγάζετο υπό άπειρων πολυχρόμων ήλεκτρικών λαμπτήρων, οι όποιοι προσέδιδον όψιν φαντασμαγορικήν. Η μαρμαρίνη κλίμαξ ήτο έπιστρωμένη διά βαρυτίμου έρυθρού τάπητος.

Τας Αύτων Υψηλότητας ύπεδέχθησαν εις το Μέγαρον ο κ. Ηλίας Κοέν μετά του υιού του κ. Χαίμ Κοέν, των θυγατέρων του και του γαμβρού των ήατρού κ. Μ. Κοροίνα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Π. ΡΑΛΛΗΣ

Δήμαρχος Κορώνης

Υίος του κατ' συνεχείς περιόδους δικτελείσαντος Δημάρχου Κολωνίδων Πέτρου Ράλλη και άνεψιός εκ μητρός του μακχρίτου Κωνστ. Δαρειώτου. Τον πατέρα του, ο ζώντος ύπηρεζεν νεώτατος έτι ο δεξιός βραχίον, θανάτω διεδέχθη εν τη πολιτική σταδιοδρομία, και λόγω της διακρινούσης αυτών περινοίας, δραστηριότητας, φιλανθρωπίας και φιλοπατρίας άπολαμβάνει της άμεριστου των συνδημωτών του εκτιμώσεως, οίτινες τετάρτην ήδη φοράν τον περιέβαλον διά του αξιώματος του Δημάρχου και διά πλειοψηφίας πάντοτε καταπληκτικώς.

Εις αυτόν άποκλειστικώς όφείλονται ήπαντα τά εν τω Δήμω του συντελεσθέντα έργα, λιμήν, δεξαμενάι, δρόμοι, σχολεία, κρήναι, δένδροφυτεία! και τώρα είναι δικτεθειμένος ίνα διά συνομολογήσεως δανείου προβή εις την κατασκευήν σωληνωτού ύδραγωγείου προς συμπλήρωσιν του εν τη πόλει τοιούτου. Η επ' άγαθώ δε της πατρίδος του δράσις προσηκόντως εξετιμήθη διά της άπονομής του Χρυσού Σταυρού.

Νεώτατος ήκολούθησεν τας άρχάς του άειμνήστου Τρικουπη, ούτινος ιδιαίτατος φίλος μέχρι του θανάτου του διετέλεσεν ήδη τυγχάνει ως και ο άδελφός του Γεώργιος πρώην Βουλευτής Πυλίας ειλικρινέστατος όπακός του κ. Ζαίμη.

Η άνιέργεις του εξόχως πανηγυρίσαντος Ίερού Ναού (Πανηγίως Έλειστορίας) κατά τον παρελθόντα Άπρίλιον εις την μέριμναν αυτού όφείλεται ως και ή εκ χιλιάδων προσκυνητών συρροή, προκληθείσα διά μεγίστων άτομικων θυσιών του, άποδίδοντας μεγίστην σημασίαν εις την θαυματουργόν της εικόνας δύνάμιν και εκ ταύτης έξαυτωντος και την εύμερίαν της Κορώνης λόγω των εσόδων του Ναού, άτινα βραδύτερον θα χρησιμοποιηθώσι εις άνιέργεισιν κοινωφελών έργων.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Πώλησις Λαχειοφόρων Όμολογιών Έθνικής με πρακατοβόλην Δραχ. 15.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
4 1/2 0/10

ΔΗΜ. Χ. ΦΩΤΑΚΗΣ (Ίατρος)
Μέλος της διοργανωτικής επιτροπής των άγώνων των Τρικκάλων.

Έκ των μάλλον διακεκριμένων Άσκληπιαδών των Τρικκάλων τελειοποιήσας επί πενταετιάν τας σπουδάς του εν Λονδίνω και Παρισίους ήδύνατο κάλλιστα λόγω της μεγάλης του μορφώσεως και της ευρείας αυτού μαθήσεως να καταλάβη έπιβάλλον θέσιν και μεταύ του ήατρικου κόσμου της πρωτεύουσας. Έν τούτοις ο κ. Φωτάκης έπροτίμησεν να έγκατασταθής εις την ιδιαίτεράν

του Πατρίδα εξυπηρετών διά της έπιστημονικής μορφώσεως τους συμπολίτας του, παρά των όποιων μεγάλως εκτιμάται. Ο κ. Φωτάκης ήτο εκ των δραστηριωτέρων μελών της Διοργανωτικής Έπιτροπής των Πανελληνίων άγώνων, άθλοθέτης δε του αγωνίσματος ίλιμα επί κοντώ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ
ΤΟ Α. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ήμερα Τετάρτη. — Συνεδρία 30 Ιουλίου 1908.
(Δεπτομεροή επίσημα πρακτικά).
(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Η συνεδρίασις άρχεται την συνήθη 8 π. μ. ώραν προεδρευόντος του κ. Γ. Στρούμπου και παρόντων άπάντων των κ. κ. άντιπροσώπων. Η δε θέσις του γραμματέως τη είσηγήσει του κ. Δ. Ζαφειρακοπούλου και επικροτουμένων των κ. κ. αντιπροσώπων παραχωρείται σημερον εις τον κ. Γ. Γιαννικιόπουλον, ως εκτάκτως ίκανόν περί την σύνταξιν των πρακτικων και των δια του Τύπου περιλήψεων αυτών.

Μετά την άνάγνωσιν και επικύρωσιν των πρακτικων της προηγούμενης ο κ. Βογιάς ζητεί τήν καθορισμόν των σχέσεων του εν Άθήναις κεντρικου συνδέσμου προς τους κατά νομούς τοιούτους και τούτων πάλιν πάντων προς την Άνωτάτην Διοικητικήν έπιτροπήν της «Ένώσεως» και προσέτι τον καθορισμόν των υλικων μέσων δι' ών θα έπιτευχθής ο σκοπός της ένώσεως.

Ο κ. Παπαδημητρίου συνιστά ως άναγκαίαν και άπαραίτητον την πρό πάσης άλλης συζητήσεως σύνταξιν και επιψήφισιν του καταστατικου της «Ένώσεως».

Ο κ. Προσαντόπουλος λέγει, ότι τά του Καταστατικου δέον χάριν εξοικονομήσεως χρόνου να άνατεθώσιν εις την Έπιτροπήν, οι δε κ. κ. αντιπρόσωποι ν' ασχοληθώσιν επί των άλλων φλεγόντων ζητημάτων και ίδίω του προέχοντος οικονομικου ζητήματος της Ένώσεως και τέλος προτείνει, όπως το ταμείον του κεντρικου συνδέσμου διατεθής εις τας πρώτας άνάγκας της Έπιτροπής.

Ο κ. Κερασόπουλος παρατηρεί, ότι διά της ίδρύσεως της «Ένώσεως» ο Κεντρικός Δημοδ. σύλλογος παύει να είνε και θεωρητάς τοιούτος άφομοιούμενος προς τους κατά νομούς και πάντων τούτων αι σχέσεις προς την Έπιτροπήν να καθορισθώσιν ύπ' αυτής αναλαμβαίνουσης την σύνταξιν του καταστατικου.

Ο κ. Καριώνης τονίζει την άνάγκην, όπως ή Έπιτροπή είτε διά της έπιψηφίσεως του Καταστατικου είτε δι' είδικου εν αύτω άρθρου περιβληθής διά κύρους δυναμένη προς τοίς άλλοις να εξελέγη και έποπτεύη την πιστήν έφρμογήν του Καταστατικου.

Ο κ. Μπακάνης λέγει, ότι την βίβιν και το κύρος του καταστατικου αποτελούσι: τά πρακτικά του συνεδρίου και ότι προέχει το οικονομικόν ζήτημα, ούτινος ο καθορισμός συνιστάμενος 1) Έκ της προς μισθοδοσίαν του νεοεκλεγέντος προέδρου άπαιτηθησομένης δαπάνης και 2) εκ της προς έκδοσιν περιοδικου άπαιτηθησομένης όμοίας είνε έπιγον και άναγκαίον. Και προσέτι, ότι την καταβολήν των δαπανών τούτων δέον ν' αναλάβωσιν άτομικώς και ύπευθύνως οι κ. κ. αντιπρόσωποι διδόντες ύπόσχεσιν περί της είσπραξέως των συνδρομών.

Ο κ. Μακρωναίος προτείνει, όπως όρισθής έπιτροπή, ήτις να καθορίση και προσάγη ένώπιον του συνεδρίου τά κέντρα του καταστατικου καθορίζουσα έπιπροσθέτως κατά το έπικτόν και το οικονομικόν ζήτημα της Ένώσεως. Δέν θεωρεί όμως και ως μη άναγκαίαν και ως μη κατεπίγουσαν και την άρσιν των έγκυκλιων αίτινες πλείστους συναδέλφους κρατούσι πειναλέους μακράν του έπιουσίου του ίδρωτός των. Και προς τούτο επικυλιείται ταχιστήν και άποτελεσματικήν ένέργειαν του συνεδρίου.

Ο κ. Καλογεροπούλου τονίζει τά αυτά και συνιστά, όπως το ποσόν των συνδρομών των μελών της «Ένώσεως» όρισθής πρό της άναχωρήσεως των κ. κ. αντιπροσώπων.

Ο κ. Στρούμπου δέν εκτιμά τόνον την ύπαρξιν του καταστατικου, όσον την πιστήν αυτού έφρμογήν. Προσθέτει δε, ότι δέον και άνάγκη, όπως οι κ. κ. αντιπρόσωποι διά πράξεως έπιστήμου αναλάβωσι και ύποσχεθώσιν υπό προσωπικήν των εϋθύνην την είσπραξιν και καταβολήν εις το ταμείον της «Ένώσεως» των όρισθησομένων συνδρομών.

Μετά τινας άλλας άσημάντους έπερωτήσεις συνιστάται προτάσει του κ. Παπαδημητρίου τριμελής έπιτροπή εκ των κ. κ. Καρτάνη, Μπακάνη και Δουρογούτη εις την άνατιθετα ή σύνταξιν και ή προς έπιψηφισιν είσαγωγή του καταστατικου και το σωμα είσέρχεται εις την

ήμερησίαν διάταξιν.

Προκειμένης δε συζητήσεως επί της πρώτης ύψεως, της εκπαιδευτικής, του Β' θέματος «περί της επί τά βέλτιω αναδιοργανώσεως της Δημ. εκπαιδεύσεως εκπαιδευτικώς, διοικητικώς και οικονομικώς», ο κ. Μακρωναίος προτείνει, όπως το συνέδριον μόνον εύχας διατυπώση και ή πραγματοποιήσις αυτών να άφειθής εις την Έπιτροπήν.

Επίσης και ο κ. Σαμαράκης άποφινεται, ότι το συνέδριον μόνον δι' άποκρυσταλλωμένων γνώμων ν' άποφανεθής πάσης περαιτέρω έργασίας έπιφεμένης εις την έπιτροπήν. Και τούτο, διότι ή εύρύτης και σπουδαιότης του προκειμένου θέματος άπαιτεί μακρόν χρόνον, προς μελέτην και συζήτησιν.

Ο κ. Μακρωναίος έποβάλλει έγγραφως γνώμας (δημοσιευθείσας εν τη «Άκροπόλει» κατά τας ήμέρας του συνεδρίου) ως και προφορικώς ά.α.πύσσει λεπτομερώς.

Άκολουθως ο κ. Βογιάς λαμβάνων τον λόγον επί του προκειμένου θέματος λέγει, ότι εν τω Διδακκαίω δέον εκτός των θεωρητικων κ. λ. π.

μαθημάτων να διδάσκονται και πρακτικά τοιχότα, οίον δειροκομία, μελισσοκομία κλπ. και προσέτι μία τουλάχιστον ξένη γλώσσα. «Ως τοιούτην θα έπρεπε να αντί της βορείου Περακτικής την γείτονα 'Ιταλικήν' διότι εκτός του ότι τὸ ἡμέτερον ἔθνος στυνδύεται μετὰ τοῦ 'Ιταλικοῦ δι' ἀδελφικῶν δεσμῶν, ἡ 'Ιταλία εὐρίσκειται ὑπὸ τὰς αὐτὰς σχεδὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα κλιματικὰς συνθήκας καὶ διότι τέλος ἡ πρόδοξος καὶ ἡ ὑφέλας τὰς ἐπόψεις ἀκμὴ τῆς 'Ιταλίας πρέπει νὰ ἀφείλεται, εἰς τὴν ἀρίστην λειτουργίαν καὶ τὸν ὀργανισμόν τῶν σχολείων αὐτῆς τὰ ὅποια κατ' ἀνάγκην δεόν νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς διὰ τῶν δημοδιδασκάλων τῆς ἐκμυθνομένων τῆν 'Ιταλικὴν γλῶσσαν. ἐὰν θέλωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ παρακολουθήσωμεν κατὰ πόδας τὴν ἔθνολογικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξέλιξιν καὶ πρόδον καὶ ἀκμὴν τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν 'Ιταλίας. Προσέτι συνιστᾷ, ὅπως πάντας τοὺς νοοῦς περιέρχονται γυμνασταὶ πρὸς διδασκαλίαν ἐνιαίου γυμναστικοῦ συστήματος ὑφ' ἀπάντων ἐφαρμοζομένου τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι πρακτικῶν μαθημάτων πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν. Καυτηριάζει τὴν ἔλλειψιν ἀναλυτικῶν προγράμματος καὶ ἰδία διὰ τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις, ἧτις καθιστᾷ τὰ δημοτ. σχολεῖα ὑπηρετικὰ τῶν Ἑλληνικῶν. Ζητεῖ τὸν καθορισμὸν τῆς σχέσεως Δημοτ. καὶ Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τὴν περὶ τὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους εὐνοια καὶ καταλλήλων βιβλίων καὶ μεταρρῶσεων πρὸς πλουτισμὸν τῶν γύσεων αὐτῶν.

(Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τῆς μακροτάτης καὶ σπουδαιότητος ταύτης συνεδριάσεως εἰς τὸ προσεχές).

ΤΟ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ,
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ
ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

Εἶναι εὐνόητον ὅτι ὁ χώρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δώσωμεν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν ἐν τῷ 'Ιταλικῷ Συνεδρίῳ διεξαχθέντων, περιοριζόμενοι εἰς τὰς γενικὰς ἐκείνας γραμμάς ἐκ τῶν ὁποίων γίνεται ὅλην καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας Κυβερνήτας καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς διδασκάλους τοὺς μὴ ἐνοήσαντας τελείως ὁποῖαν ἐθνικὴν σημασίαν ἔχουν μετὰ τὴν ἀποστολὴν των καὶ ποία εἶναι ἡ δύναμις των συναπιζομένων καὶ ὡς μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας, ποία εἶναι ἡ ἐκτίμησις ἣν χαίρουσιν ἀλλοῦ οἱ δημοδιδασκαλοὶ καὶ πῶς ἀλλοῦ ἐργάζονται.

Ἵποδοχὴ εἰς τὸ Δημαρχεῖον
Τὸ πρῶτον ἐσπέρας τῆς ἀφίξεώς των, τὰ μέλη τοῦ Δημοδιδασκαλικοῦ Συνεδρίου ἔλαβον τιμητικὴν ὑποδοχὴν εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἡ μεγάλη αἴθουσα ἐπαρουσίαζεν ὀρατοτάτον θέαμα. Ἐκτὸς δὲ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς παρέστη καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Δάρη. Ἀντηλλάγησαν ἐνοεῖται λόγοι καὶ προπέσεις. Ἡ ἐορτὴ ἐτελείωσεν κατὰ τὰ μέσσηνυκτα.

Δευτέρα ἡμέρα

Προτάσει τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ντὲ Ρόμπις ψηφίζεται ἡ ἐξῆς ἡμερησία διάταξις ἣν παραδέχεται τὸ Συνεδρεῖον.
«Τὸ Συνεδρεῖον ἀκούσαν τὰς δηλώσεις τοῦ Προέδρου καὶ ἐντολῆς τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαναλαμβάνον δὲ τὴν εὐχὴν τῶν Συνεδριῶν τῆς Περούγιας, τοῦ Μιλάνου, τοῦ Παλέρμου, σχετικῶς μετὰ τὸν πολιτικὸν προσανατολισμὸν τῆς Διοργανώσεως μᾶς ἐνῶ ἐπιπροσέτι εἰς τὴν ἐπιμελῆ, νοήμονα καὶ ἐγκάρδιον δρᾶσιν τῶν συναδέλφων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιδοκιμάζει τὸ ἔργον των καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ἴνα τὰ μέλη πάντα ἀποκτήσωσιν συνειδητὴν ἀσφαλεστέραν καὶ δραστηριότεραν τῶν καθηκόντων των, ληφθῆ εἰς τὸ ἐξῆς μία διεθυστικὴ ἀπορασιτικότερα πολιτικῆς σχολικοδημοκρατικῆς ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰ συμφέροντα τοῦ σχολείου, τῶν διδασκάλων καὶ τῆς χώρας».

Διδασκαλικὴ κρίσις

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ διδάσκαλος Φρίλλη λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ τῆς διδασκαλικῆς κρίσεως.
(Λέγομεν τώρα ἐν παρενθέσει ὅτι οἱ συνεδριάζοντες διδάσκαλοι ἀντιπροσωπεῖν ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν σωματείων ἦσαν πλέον τῶν τετρακοσίων, δημοδιδασκαλοὶ ἐνοεῖται καὶ δημοδιδασκαλισαί).

Ο ΦΡΙΑΛΛΗΣ εἶναι αὐστηρὸς πρὸς τὴν διδασκαλικὴν διοργανώσιν καὶ ζητεῖ μεγαλειότεραν δρᾶσιν.
Λέγει ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν οἱ διδασκαλοὶ νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ τῆς δημοσίας γνῶμης τὴν ἀναγκαίαν πίεσιν ἵνα ταῦτα ἐνοήσωσιν τὴν σημασίαν τοῦ διδασκαλικοῦ ζητήματος.

Τούτο τὸ ἀποδίδει εἰς τὴν διοργανώσιν ἡ ὁποία μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φαίνεται ἰσχυρὰ, κατὰ τὰ Συνεδρεῖα, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ ταῦτα φαίνεται ἀσημαντὸς ὄντοτης.

Πρέπει—λέγει— ἡ διδασκαλικὴ Διοργανώσις νὰ γίνεταί σεβαστῆ καὶ νὰ ἐπιβάλλεται οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν ἐργατικῶν διοργανώσεων. Φρονεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον περιχλεῖται ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Τὰ Διδασκαλεῖα κενοῦνται διότι οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων εἶναι ἀθλιώτατοι καὶ διότι ὁ δημοδιδάσκαλος δὲν ἔχει ἐνώπιόν του κανὲν στάδιον ἀνοικτόν.

Προτείνει δὲ νὰ καθορισθῆ ὡς ἐλάχιστος ὁ ἔτος μισθὸς φρ. 1500, ἐνῶ διὰ τὰς γυναῖκας ὁ ἐλάχιστος οὗτος ἔτος νὰ εἶναι φρ. 1200.

Ο ΦΡΙΑΛΛΗΣ προσέτι κηρύσσει ἐναντίος εἰς τὸ νὰ προσλαμβάνονται γυναῖκες διὰ τὰ σχολεῖα ἀρρένων, φωνάζων «τὸ Σχολεῖον ἀρρένων εἰς τοὺς Διδασκάλους».

ΠΟΛΛΟΙ ΑΛΛΟΙ ἀντιλέγουσιν εἰς τὸν Φρίλλη, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ δημοδιδάσκαλος κυρία Καραμέλλα ἐπιφέρει τὴν ἀμαρτυρίαν λέγουσα ὅτι τοῦτο θὰ προκαλέσῃ τὸν ἀσχωρισμὸν τῶν γυναικῶν ἀπὸ τὴν Διοργανώσιν, ὅτι αἱ διγύνοιαι αὐταὶ αἰ ἐσωτερικαὶ ἀντὶ νὰ ἐπισπεύδουν ἐπιβραδύνουν ἐτι μᾶλλον τὴν προαγωγὴν τῆς δημοδιδασκαλικῆς τάξεως. Τελειώνει δὲ λέγουσα ὅτι ὁ μικρότερος μισθὸς τῶν γυναικῶν δὲν συμφέρει οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους διότι ἀκριβῶς ἐνεκέν τούτου προτιμῶνται αἱ δημοδιδασκαλισαὶ συναγωνιζόμεναι οὕτω τοὺς ἄνδρας. Ἡ σωστὴ αὐτῆ παρατήρησις τῆς Κ. Καραμέλλα ἐχειροκροτήθη.

Ὁ διδάσκαλος Μασόλης ζητεῖ νὰ καθορισθῶν τέσσαρες κατηγορίαι διδασκάλων μετὰ τοὺς ἐξῆς μισθοὺς: Πρώτη, κατηγορία φρ. 2400, δευτέρα 2000, τρίτη 1700, τετάρτη 1400.

(Σ. Α. Οἱ διδάσκαλοι ἐν Ἑυρώπῃ ἔχουν καὶ τὸ ἐνοίκιον).

Προσθέτει ὅτι ἡ «Διδασκαλικὴ Ἐθνικὴ Ἐνωσις» δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβερνήσιν καθὼς οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι. Ἐὰν δὲ οἱ διδάσκαλοι θέλουν νὰ τοὺς φοβούνται πρέπει νὰ εἰσελθῶν εἰς τὰ ἐργατικά Ἐπιμελητήρια καὶ νὰ συναυτίσωσιν τὴν ὑπόθεσιν των μετὰ τῶν ἐργατῶν.

Καὶ ὑποβάλλει ἡμερησίαν διάταξιν ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα.

Ο ΛΕΓΓΗΣ λέγει ὅτι περὶ διδασκαλικῆς κρίσεως εἶνε περιττὸν νὰ γίνῃ λόγος ἐὰν δὲν βελτιωθῆ πρῶτον ἡ θέσις τῶν διδασκάλων. Εἶνε ὑπὲρ τῆς μισθοδοτικῆς ἰσότητος τῶν διδασκάλων τῆς ἐξοχῆς καὶ τῶν πόλεων καθὼς καὶ τῶν δημοδιδασκαλισσῶν.

Ο ΚΑΜΠΑΡΗΣ ἐπιθετὴ πολλὰκις ἐπαναλαμβάνωνται ὑπὸ πολλῶν τὰ αὐτὰ, παρακαλεῖ τοὺς ἐγγραφετάς ἵνα λάβουν τὸν λόγον νὰ παραιτηθῶσιν ἐὰν δὲν ἔγωσι νὰ εἴπωσιν τί νέον.

Ο ΦΕΡΡΑΡΗΣ ἐκ Μαντούης ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν τῆς συνεργασίας ἐργατῶν καὶ διδασκάλων. Ἡ ἀνάγκη μᾶς ἐπιβάλλει τὴν πολιτικὴν. Πρὸ τριῶν ἐτῶν, φέρει τοῦτο ὡς πειστικὸν παράδειγμα ὁ διδασκαλικὸς Σύλλογος «Ροδέρτος Ἀρδικῶ», ἐνεγράφη μετὰ ὅλα τὰ μέλη εἰς τὸ ἐργατικὸν Ἐπιμελητήριον, ἀναπτύσσει σημαίαν σοσιαλιστικὴν καὶ οὕτως κατέκτησε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ μέρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τῆς Μαντούης.

Πρέπει νὰ στείλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν βουλευτὰς σοσιαλιστὰς ἐὰν θέλωμεν νὰ εἰσακουσθῶν αἱ εὐχαί μᾶς.

Ο ΚΑΡΑΕΖΙΜΟΣ ζητεῖ νὰ πληρῶνεται τὸ ἐνοίκιον καὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας δήμους δευτέρας τάξεως.

Ο ΜΠΕΝΤΣΙΝΗΣ ἐρωτᾷ μετὰ τί μῆσα τὸ Συνεδρεῖον θέλει ἐπιδιώξῃ τὴν βελτίωσιν τῶν διδασκάλων. Δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν εἰς τὰ ἐργατικά Ἐπιμελητήρια ἀλλὰ πρέπει ὁ διδάσκαλος νὰ ἐνωθῆ μετὰ τὰς ἐργατικὰς τάξεις εἰλικρινῶς, νὰ συμμετέχῃ τῆς ζωῆς των καὶ νὰ συναγωνίζεταί μετὰ τὰς προλεταρίους.

Ἵποβάλλει ἡμερησίαν διάταξιν καλοῦσαν τὴν «Ἐνωσιν» νὰ συμμορφωθῆ μετὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῆς ἀντιστάσεως τῆς Μόδενας. (μεγάλα χειροκροτήματα).

Ο ΡΕΑΛΗΣ ζητεῖ ἵνα ἡ Ἐνωσις μετέρχεται πίεσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Κυβερνήσιν διὰ τὴν βελτίωσιν. Καὶ προτείνει ἡμερησίαν διάταξιν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ποῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῶν διδασκάλων.

(Ἔπεται συνέχεια)

Σ. Α. Ἐκ τῆς σημερινῆς περιλήψεως τινῶν ἐκ τῶν λεχθέντων εἰς τὸ Ἰταλικὸν Συνεδρεῖον συμπεραίνονται πολλά.

Αον) Ὅτι οἱ διδάσκαλοι συνεργάζονται μετὰ τὰς διδασκαλισσας εἰς μίαν ἐνιαίαν Διδασκαλικὴν Ἐνωσιν.
Βον) Ὅτι αἱ συζητήσεις διεξάγονται μετὰ

περισσῆς ἐλευθερίας ὡς ἀρμόζει εἰς ἐλευθέρους πολίτας.

Γον) Ὅτι τὸ Συνεδρεῖον ἔτυχε, ἐπισήμου ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου, παρισταμένου καὶ ἐνδὲς ὑφυπουργοῦ.

Δον) Ὅτι οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐνόησαν τὴν σημασίαν τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ἐργατικῶν τάξεων πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως των.

Εον) Ὅτι οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἐκεῖ ἀποτελοῦσιν μέρος τῆς δημοδιδασκαλικῆς οἰκογενείας.

Παρ' ἡμῖν τινὲς ἐπιθεωρηταὶ διακρίνονται ἐπὶ παιδαγωγικῇ ἀμαθείᾳ, ἐπὶ κομπορημοσύνῃ μόνον καὶ αὐθαδεῖα, νομιζόμενοι οἱ μόνον πλέον ἀπόλυτοι ἄρχοντες ἐν Ἑυρώπῃ (ἀφοῦ καὶ ὁ Σουλτᾶνὸς ἔγινε συνταγματικὸς) μετὰ τὸ γελοῖον των «Διατάσσομεν ὑμῖν!!! καὶ τολμῶντες νὰ κρατήσωσιν κοινωνικὴν ἀποστασιν μετὰ τῶν καὶ τῶν διδασκάλων.

M. K.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΙΛΟΝ
ΟΙ ΑΡΤΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙΡΟΥ
ΤΡΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΑΡΘΡΑ
ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ

ΚΑΙΡΟΥ 10 Σεπτεμβρίου.—Παραθέτομεν τρία ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἀρτοποιῶν ἅτινα δέον ἰδιαιτέρως νὰ ἐφελεχῶσιν τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἰδίως τῶν προεδρευόντων. Προβαίνουμεν δὲ εἰς τοῦτο οὐχὶ ὅπως ἐλεγξώμεν τὸ Δ. Σ. οὕτως τὴν δρᾶσιν πολλὰκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐξήραμεν, ἀλλὰ κατόπιν ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως ἀρτοποιῶν τινῶν. Καὶ ἐν πρώτοις τὸ 14ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ ὅπερ αὐτολεξεῖ ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 14ον.—Τὸ Δ. Συμβούλιον ὀφείλει νὰ συνεδριάξῃ δις τοῦ μηνὸς τακτικῶς ὅσκις δὲ παρῶσθι ἀνάγκη ἐκτάκτως προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Θεωρεῖται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ ἐν πάσαις ταῖς συνεδριάσει αὐτοῦ ὅταν παρίσταται τὰ ἡμίση τῶν μελῶν αὐτοῦ πλέον ἑνός.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφίνομεν ἀσχολιάστον, καὶ ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Δ. Σ. καὶ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρον 15ον.—Σύμβουλοι ἀπουσιάζοντες συνεχῶς καὶ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις κατὰ σειράν ἀνακληροῦνται ἐν ταῖς ἐπομέναις διὰ τῶν κατὰ σειράν ἐπιλαχόντων.

Τὸ ἄνω 15ον ἄρθρον φρονούμεν ὅτι συνδέεται μετὰ τοῦ 14ου δηλαδὴ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἰθύνοντας νὰ ἀντικαταστήσωσιν τοὺς ἀπουσιάζοντας κατὰ τρόπον ὅστε οἱ ἐπιλαχόντες νὰ μὴ παραπονοῦνται καὶ αὐτοὶ οὔτοι ἐλευθέρως νὰ ἐκτελώσιν τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρον 21ον.—Ὁ Συνδέσμος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ διαλυθῆ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν του δὲν κατέλθῃ κάτω τῶν δέκα. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἡ περιουσία τῶν μεταβιβαζέται εἰς φιλανθρωπικοῦ ἴδρυμα ἀποφασίᾳ Γεν. Συνελεύσεως.

Συνομιλητῆς μᾶς ἀρτοποιὸς ἐπέφερε τὰ ἐξῆς σχόλια ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου.

«Τὸ 21ον τοῦτο ἄρθρον, ὅπερ ὑπενοεῖ τὸ 9ον ἄρθρον διαλαμβάνον ὅτι τὸν Σύνδεσμον διοικεῖ δωδεκαμελὲς Δ. Σ.» δὲν ἐπιτρέπει τὴν διάλυσιν τοῦ Σωματείου ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν 10 μέλη αὐτοῦ, ἐπομένως ὀλιγοδικαιολογητῶς ἀδυνατοῦσιν τὰ μὴ παραιτηθέντα μέλη τοῦ Δ. Σ. καθ' ὅσον ἐὰν παρηγοῦντο εἶδει νὰ ἀνακληρωθῶσιν διὰ τῶν ἀμέσως ἐπιλαχόντων, ἐὰν δὲ τὸναντίον ὀφείλουσιν νὰ τηρήσωσιν κατὰ γράμμα τὰ ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ, ἀγνωρίζοντες τὰς εὐθύνας ἃς ὑπέχει ἕκαστον μέλος τοῦ Δ. Σ.

Ἐτερος δὲ συνομιλητῆς μᾶς ἀρτοποιὸς ἐπὶ τῶν ἄρθρ. τούτων μᾶς παρετήρη τὰ ἐξῆς:

«Εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου κύριε, τὰ Σωματεῖα τότε μόνον προοδεύουσιν καὶ ἐδραιοῦνται ὅποταν ὁ κανονισμὸς των τηρεῖται κατὰ γράμμα παντοῦ τὰ πάντα ἕκαστον μέλος τοῦ Δ. Σ. οἰοῦντοτε σωματεῖον ἀναλαμβάνει εὐθύναι, εὐθύναι, ὅπως ὁ νόμος ἐνὸς κράτους οὕτω πως καὶ ὁ κανονισμὸς ἐνὸς σωματείου, οὕτως τὰ ἄρθρα δέον νὰ τηρῶνται ἀπαρεγκλίτως πρὸ παντὸς δὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁ διδαστῆς δικάζεται καὶ τιμωρεῖται οὐχὶ ὡς ἄπλως πολίτης ἀλλ' ὡς δικαστῆς ὀλισητῆσας, οὕτω πως καὶ οἱ Σύμβουλοι ἐνὸς Σωματείου».

Εἰς ταῦτα ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς διατε-

λεῖ τὸ σωματεῖον τῶν ἀρτοποιῶν εἶναι ὅλων διόλου ἀλλοῖαι τοῦ πνεύματος τοῦ συνομιλητοῦ μας, καὶ ἐπομένως μολονότι δημοσιεύομεν τὰς ἰδέας τοῦ ἃς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ εἴμεθα σύμφωνοι πρὸς αὐτὰς ἤδη μάλιστα ὅποταν οἱ ἀρτοποιοὶ καὶ τὰ μέλη ἐν γένει τοῦ Συνδέσμου πρόκειται ἐν ἀδελφικῇ συμποίᾳ νὰ συνεργασθῶσιν ἃς ἀφήσωμεν λοιπὸν αὐτοὺς νὰ συνέλθωσιν καὶ νὰ συνεργασθῶσιν καὶ ἃς βίβηθι λήθη εἰς τὰ παρελθόντα.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ εἰς τὴν «ΑΛΗΘΕΙΑΝ». Οἱ Ἀλευρέμποροι Καίρου καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπεύομενα ἐργοστάσια. — Ἡ ὕπουλος εἰσαγωγὴ Βουλγαρικῶν καὶ Ρουμανικῶν ἀλευρών. — Ἑλληνες οἱ ἀντιπρόσωποι των. — Ἡπαρῶται δὲ οἱ ἐν ἀγνοίᾳ ἀιατελοῦντες καταναλωταί. — Τὰ δνόματα τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰ τῶν καταναλωτῶν.

Η ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΚΑΙΡΟΥ 14 Σεπτεμβρίου.— Πρὶν ἢ ἀρχίσωμεν τὴν ἀφήγησιν, περὶ τῆς τῶν Ἀλευρέμπορων δράσεως, καὶ ἐνεκέν τῆς ἐπικειμένης γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἀρτοποιῶν καλὸν θεωροῦμεν ὅπως συμφώνως τῇ περιστάσει, χαραξώμεν γραμμὰς τινὰς ἀπορῶσαι μόνον καὶ μόνον τὸ συμφέρον τῶν ἀρτοποιῶν. Ἐν πρώτοις δὲ ἀφοῦ συστήσωμεν ὅπως εἰς τὴν προσεχῇ Γενικῇ Συνέλευσιν μὴ λείψῃ κανεῖς τῶν ἀρτοποιῶν, ἀπεριφράστως πλέον ὀφείλωμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν δύναμεθα νὰ ἐνοήσωμεν διὰ τίνα λόγον οἱ ἀρτοποιοὶ δὲν θέλουν νὰ συνενοηθῶν πρὸς ἀλλήλους χάριν τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος; Πῶς δὲν ἀναγνωρίζουσιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδραίσεως τοῦ σωματείου των; Πῶς ἀνέχονται νὰ ὦσιν ὑποδιέτεροι τῶν ἄλλων συνεργητῶν; Πῶς ἀνέχονται νὰ μὴ ὑπολογίζονται ὡς κάποια δύναμις ἀπέναντι τῶν ἐτέρων σωματείων ἐνῶ εἶναι τοιαῦτα; Πλεῖστοι τῶν ἀρτοποιῶν μᾶς παρονοῦνται ὅτι δὲν ἐκτιμῶνται παρὰ τῶν συναλλασσομένων μετ' αὐτῶν ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ ἀφοῦ δὲν θέλετε σεῖς ἴδιοι νὰ ἐκτιμᾶσθε μετὰ τῶν Μάλιστα! Οἱ ἀρτοποιοὶ Καίρου δὲν ἐπιθυμοῦσιν νὰ προαδεύσωσιν, ἀφοῦ δὲν θέλωσιν νὰ συνενοηθῶσιν πρὸς κοινὸν ὄφελος! Διὰ τοῦτο συνιστοῦμεν περισσοτέραν μελέτην τοῦ ζητήματος, ἀρκετὴν δὲ δόσιν αὐταπαρησείας. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ αἰώνιον ζήτημα τῶν πρωτείων ἃς συνεργασθῶσιν κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν Νεοτούρχων εἰς τρόπον ὅστε ἅπαντες νὰ εἶναι μέλη, ἅπαντες νὰ ἐνεργῶσιν καὶ νὰ ἐργάζονται πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι δυσκόλως συνενοῦνται δι' οἰκονομῆτες ὑπόθεσιν καὶ δι' οἰονομῆτες σωματεῖον οἱ Ἑλληνες, ἀλλ' οἱ ἀρτοποιοὶ Καίρου ἃς μᾶς ἐπιτρέψωσιν νὰ εἴπωμεν μίαν εἰσέτι ἀλήθειαν, φαίνεται ὅτι ἔχουσι κάποια ἰδιαιτέραν φλέβαν ὅτι ἀποτελοῦν κάποια ἰδιαιτέραν τινὰ φατρίαν! ἀφοῦ οὐδέποτε δύνανται νὰ συνενοηθῶσιν πρὸς μεγάλην των ζημίαν! Αὐτοὶ οὔτοι ἀγνωρίζουσιν τοῦτο, τὸ σφάλμα των καὶ ὅμως ἐπιμένουν εἰς τὴν σφαλερὰν δδὸν ζημιούμενοι καθημερινῶς.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνακινώσωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἧτις ὡς φαίνεται ἀπεφάσισεν ὀρισμένως πλέον νὰ ἐργασθῆ ἐνοήσασα πλέον τὰ παραπτώματα τῆς καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς. Δὲν χρειάζεται ἄλλο τι ἢ μία καλὴ θέλησις, καὶ μία δραστηρία ὀθησις συνεργασίας πρὸς ὄφελος πάντων τῶν ἀρτοποιῶν. Ἐπίσης εἰς τὸ προσεχές ρύλλον τῆς «Ἀληθείας», ἐλπίζομεν νὰ δυνηθῶμεν νὰ σχολιάσωμεν διάφορα ἄλλα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν πρόδον τοιοῦτου ἐνεργητικοῦ σωματείου ὅπερ πολλὰς δυσκολίας συνήντησεν ὅπως ἐδραιωθῆ.

Βασίλ. Ν. Καρβέλλης

Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ
Παλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ζαχ' Ζαχαράκη, ὡς καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» ὀδ. Α. Ο. Δ. Ο. καὶ ἡ ζωντανὴ ἱστορία τοῦ τοῦ Κόσμου.

Η ΦΟΒΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ* ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

ΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΠΟΔΥΚΡΟΤΟΥ ΔΙΚΗΣ

Τὰ νεύρα τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
Μία ἱστορικὴ συζήτησις ἐν Λονδίῳ

Ἦνα ἐνοθητὴ ποίαν ἀγανάκτησιν εἶχε διεγείρει ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ εἰδησις τῆς ληστείας κατὰ πρῶτον παρθέτομεν κατωτέρω ἐπὶ λέξει τὴν πρώτην μετὰ τὴν ληστείαν συνέντευξιν ἣν εἶχε λάβει ὁ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἣν ἀνεκοίνωσεν εἰς Ἀθήνας διὰ τῆς ἐπομένης ἐκθέσεως.

Ὁ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν
Λονδίνον 11 Ἀπριλίου

Κύριε ὑπουργέ. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐκθεσίν μου τῆς 9)21 τρεχ. λαμβάνω ἤδη τὴν τιμὴν νὰ πληροφώρω τὴν Ἰ. Ἐξ. ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ λόρδου Κλάρενδον προδιορισθεῖσαν μοι ὡραν εὔρον αὐτὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ. Μόλις ἤρχισα νὰ τῷ ἀναφέρω περὶ τοῦ τηλεγραφήματος μετὰ δέξασθαι εἰπὼν μοι ὅτι εἶχε καὶ αὐτὸς ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα, ὅτι ἡ ἐσχάτως διαπραχθεῖσα ληστεία ἔκαμε προμερᾶν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι διὰ τοιοῦτων πράξεων τίθεται ἡ Ἑλλάς ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν πολιτισμένων Κρατῶν, ὅτι ζητοῦσαν 25000 λίρας στερλίνων, ὅτι αἱ ληστεῖαι συμφωνοῦνται ἐν Ἀθήναις, ἔθθα καὶ διανεμονται τὰ χρήματα...

... Τὸν δέξασθαι τότε καὶ ἐγὼ καὶ τῷ εἶπον ὅτι οὐδεὶς, οὐδεὶς μάλλον ἐμοῦ λυπεῖται καὶ ἀγανακτεῖ διὰ τὴν στυγεράν ταύτην πράξιν, ὅτι τὰ αἰσθήματα ταῦτα συμμερίζεται τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Β. Κυβέρνησις, ὅτι εἶχον ἐπισήμους πληροφορίας ὅτι ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει τὰ πλέον δραστήρια μέτρα πρὸς διάσωσιν τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι διὰ τὸν σκοπὸν τούτων εἶχον διαταχθῆ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συνδρομὴν σου, ὅτι οἱ λησταὶ ἐκτὸς τῶν λυτρῶν ἀπῆλθον καὶ τὴν ἀμνηστειάν, ὅτι ταύτην δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἕνεκα ρητοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐπιτρέποντος τὴν ἀμνηστειάν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ὅτι ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἤθελε τοὺς ἀφίσει ν' ἀναχωρήσωσιν, ἐὰν τοῦτο ἠδύνατο νὰ σώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους, ἀλλ' ὅτι πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ πλοῖον Ἀγγλικὸν νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Μελίτην.

— Καὶ νομίζετε, μοι εἶπε τότε ὁ λόρδος Κλάρενδον, ὅτι οφείλομεν ἡμεῖς νὰ λάβωμεν τοὺς ἐν Ἑλλάδι κακούργους καὶ νὰ τοὺς μεταφέρωμεν εἰς τὰς ἀποικίας μας; Τοῦτο μοι ἐξητήθη καὶ πολὺ ἐδίεσσα νὰ τὸ παραδεχθῶ, ἀλλ' εἶμαι μόνος ἐν Λονδίῳ, συνασθάνομαι οὐ εἶχα εὐθύνην διὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ὧν αἱ οἰκογένειαι εἶνε ἐν μεγίστῃ ἀδημονίᾳ, καὶ ἐπομένως παρεκάλεσα τὸ Ναυαρχεῖον νὰ διατάξῃ ἐν πλοῖον ἐκ Μελίτης νὰ τεθῇ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ἐρσκιν δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι διὰ Συνταγματικούς ἐνδοιασμούς ἡ Κυβέρνησις Σας δὲν θέλει ἀφίσει τοὺς ληστὰς νὰ σφάξωσι τοὺς αἰχμαλώτους.

— Εὐχαριστῶ, τῷ εἶπον, διὰ τὴν ὁποῖαν μοι δίδετε διαβεβαίωσιν καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξει πᾶν ὅ,τι δύναται ὅπως σώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους· μανθάνω ὅτι οἱ χωροφύλακες ἔκαμαν τὸ χρέος των καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τοὺς ληστὰς, ὡς λέγουσι καὶ τὰ τηλεγραφήματα τὰ ἐν τῷ Times ἀλλ' ἡ συμμορία ἦτο ἰσχυρὰ οὐχ ἥττον ἐλπίζω ὅτι οἱ αἰχμαλωτισθέντες δὲν θέλουσιν πάθει διότι οἱ λησταὶ ἔχουν συμφέρον νὰ τοὺς διατηρήσουν.

— Ἄλλ' ἔχουσι καὶ συμφέρον— ἀντιπῆνησεν ὁ λόρδος Κλάρενδον— ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ δίδωσιν ἐν παραδείγμα. Ἡ συμμορία ἦτο ἰσχυρὰ, διότι τὴν ἔκαμαν ἰσχυρὰν οἱ προετοιμάσαντες τὰ πράγματα.

— Ἡ ἐστία τῆς ληστείας, ἀπῆνησα, δὲν εἶνε ἐν Ἀθήναις ἀλλ' εἰς τὰ μεθόρια.

— Ἄλλ' ἡ Τουρκία ἔχει τὴν τακτικὸν στρατόν.

— Καὶ οὐχ ἥττον ἡ ληστεία ἀμάρζει, ἀντιῆπον ἐγὼ, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἠπείρῳ. Γινώσκω ἐπισήμως, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι οὐδ' ἡμεῖς τὸ ἀγνοοῦμεν, ληστεία διαπράχθη ἐσχάτως ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῆς Ἀρτης, καὶ ἐκ μέσου τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀφηρησάθη ἐν τέκνον.

— Ἀνυποῦμαι μοι εἶπεν ἐν τέλει ὁ λόρδος Κλάρενδον, ὅτι ἡ γαγκασθὴν νὰ σὰς εἶπω πράγματα δυσάρεστα, ἀλλὰ ποίας σχέσεις δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν μετὰ τὸν ἔθθα οἱ πράκτορές μας δὲν εἶνε ἀσφαλεῖς ὀλίγας ὥρας μακρὰν τῆς πρωτευούσης; Καταλαμβάνω πόσον πρέπει νὰ λυπησθε καὶ σείεσθαι διὰ τὰ τοιαῦτα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σὰς ἐξητήθη διὰ νὰ σὰς κάμω παράπονα ἀλλὰ προβλέπω ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐπερωτήσεις ἀμασυνέληθ ἐκ νέου τὸ Κοινοβούλιον, καὶ ἐννοεῖτε καὶ ἡμεῖς πόσον καὶ ἡ θέσις μας εἶνε δυσάρεστος.

Τοιαύτη εἶνε, Κύριε Ὑπουργέ, ἡ οὐσία τῆς μετὰ τοῦ λόρδου Κλάρενδον συνεντεύξεώς μου. Μολονότι κατεπραύθη ἐν τέλει, οὐδέποτε ὅμως τὸν εἶδον τόσο ἡρεθισμένον, διότι πρὸς τοὺς ἄλλοις πάσχει δεινῶς καὶ ἐκ ποδαλγίας. Εὐτυχῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὸν διακοπῶν ὅλοι εἶνε ἐν τῇ ἐξοχῇ, καὶ δὲν γίνονται συναναστροφαὶ ἐν Λονδίῳ, ἀπέφυγον δὲ ὅσῳ τὸ δυνατόν νὰ συναντηθῶ μετὰ γνωστὰ πρόσωπα, ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὅσα μοι ἐξέφραξεν ὁ λόρδος Κλάρενδον διανοοῦνται ὅλοι οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ καὶ θέλει παρέλθει πολὺς χρόνος πρὶν ἢ ἐξελκεθῇ ἡ ἀγλήνη ἐντύπωσις τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ ἐκ τούτου δυσμενὴς πρὸς ἡμᾶς διάθεσις τοῦ Δημοσίου. Τολμῶ ἐπομένως νὰ υποβάλλω ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ἔκτακτα μέτρα καὶ δραστήρια, ὅπως ἀποδειχθῇ τοῦλάχιστον ἡ καλὴ προαίρεσις τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Βραϊλάς Ἀρμένιος

Ὁ Λόρδος Μουνκᾶστερ ἐπισκέπτεται τοὺς ληστὰς εἰς τὸν Μενδρεσὲν

Ὁ Λόρδος Μουνκᾶστερ πρὶν ἢ ἀναχωρῆσαι εἰς Ἀθηνῶν ἀνεκρίθη παρὰ τοῦ εἰσαγγελεῖως Λυμπεράκη καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ Γκιῶν διερωτηθεὶς τοῦ ὑπουργοῦ γράμματός τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀνδρέου Φύλλα, γινώσκον τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ἡ ἀνάκρισις ἐγένετο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν Τρίτην διήρκεσε δὲ ἀπὸ τῆς 2 μ.μ. μέχρι τῆς 6 μ.μ. Ἦσαν δὲ αἱ καταθέσεις τοῦ Λόρδου περιεργόταται, περὶ αὐτῶν δὲ θὰ γίνῃ λόγος κατὰ τὴν ἐκτύλιξιν τῆς δίκης τῶν συλληφθέντων ληστῶν.

Ὁ Λόρδος Μουνκᾶστερ πρὶν ἢ ἀναχωρῆσαι ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ ἐν τῇ φυλακῇ τὸν συλληφθέντα ληστὴν Ἀλέξιον Χορμόβαν, ἀπὸ τῆς μαχαίρας τοῦ ὁποίου ἐσώθη καὶ τοῦ ὁποίου πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἶχε πέσει αἰχμαλώτος.

Συνοδευόμενος παρὰ τῶν δύο ἀνωτέρω δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ παρὰ τοῦ Α. Φύλλα μετέβη εἰς τὸν Μενδρεσὲν ὅπου εἶμινε περὶ τὰ 20 λεπτά τῆς ὥρας ἐν τῷ δωματίῳ ἐν ᾧ ἐκρατεῖτο ὁ ληστής.

Ὁ ληστής ἄμα εἶδε τὸν Μουνκᾶστερ ἐταράχθη βεβαίως δὲν ἀνέμενε ὅτε τὸν συνελάμβανε εἰς τὰ ὄρη ὅτι μετὰ τινὰς ἡμέρας

ἔμελλε νὰ τὸν ἴδῃ ἐπισκεπτόμενον αὐτὸν δέσμιο ἐν τῇ φυλακῇ καὶ μὴ δυνάμενον νὰ κινήσῃ τὸν πόδα αὐτὸς ὅστις ὡς ἔλαφος καὶ κυρίαρχος ἐπήδα τὰς φάραγκας καὶ τοὺς βράχους.

Ὅτε ἠρωτήθη ἐὰν γνωρίζῃ τὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτὸν ἀπεκρίθη:

— Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς μιλιόρδους τοῦ ἐπιάσαμε ἔξω.

Ὁ Μουνκᾶστερ ὁ ὁποῖος μετὰ βίας συνεκράτει τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ τὸν ἠρώτησε διατί δὲν ἐδέχθησαν οἱ λησταὶ τὰ λύτρα, ἀλλ' ἐπέμενον νὰ κρατῶσι τοὺς αἰχμαλώτους;

— Ὁ ληστής ἀπῆνησεν τὸ στερεότυπον «Αὐτὸς δὲν πταίει διότι αὐτὸς δὲν διέτασσε!

Ὁ ληστής Ἀλέξης ἔφερε πληγὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης, ἡ σφαῖρα δὲ ἀκόμη εὐρίσκετο ἐντὸς τοῦ σώματός του ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ ἦτο μέτριον, ἡ ἀνάπτυξις δὲ τῶν μυῶν αὐτοῦ, καὶ ἰδίως τῶν κνημῶν του τεραστία. Τὸ πρόσωπον εἶχε κόκκινον, τὸ βλέμμα δὲ βλοσυρὸν καὶ κατὰ τὰς συνήθεις στιγμὰς μάλλον εὐχάριστον, ἔφερε δὲ μύστακα νεανικῶν καὶ ὑπογένειον ἢ φωνὴν τοῦ ἦτο ἀνδρική καὶ μάλλον εὐστροφὸς ὡμίλει δὲ καθυρὰ τὴν Ἑλληνικήν. Ἡλικίας 25—26 ἐτῶν.

Ἐνεκα τῆς πληγῆς ἦτο ἐξηπλωμένος χαμαὶ ἐπὶ τοῦ σανιδώματος, ἔστενοχωρεῖτο δὲ πολὺ ἀπὸ τοῦ ἐπισκεπτομένου αὐτόν, εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν ὁποίων ἀπῆνησα γενικῶς καὶ μετὰ πολλῆς βρυθυμίας.

Ἡ καλλονὴ τοῦ ληστοῦ Τασούλα

Εἰς τὸν Μενδρεσὲν ἐκράτουτο ἐπίσης καὶ ἕτεροι τρεῖς λησταὶ τῆς συμμορίας τῶν Ἀρβανικῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον συλληφθῆ κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τῶν ἀποσπασμάτων συμπλοκὴν ἐν Βοιωτίᾳ τὸν Ἰανουάριον (2 μῆνας πρὸ τοῦ Δ' ἡλείου).

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων τὸ πρόσωπον τοῦ ἐνόσ—Τασούλα ὀνόματι—ἦτο τελείως καλλονῆς, τὸ δὲ βλέμμα του ἦτο τόσο συμπαθὲς καὶ ἡλκρὸν καὶ ἐν γένει τὴν ὄψιν εἶχε τόσο ἐκφραστικὴν ὥστε ὁ βλέπων αὐτὸν ἠπόρει, καὶ εὐλόγως, πῶς ἄνθρωπος τοιαύτης μορφῆς ἦτο δυνατόν νὰ ἦτο ληστής. Ἀλλὰ ὁμοίαν ἐντύπωσιν δὲν ἐπρόξενει καὶ ὁ παρὰ τὸν Τασούλαν κατακειμένος ληστής Καλομοῖρης ἢ Σπανός, ὁ ὁποῖος εἶχε καταντήσῃ σκελετὸς ἐκ τῆς ἀσθενείας καὶ τὴν ὄψιν εἶχε ἀποθνήσκοντος. Ὅτε ὁ συντάκτης τοῦ «Αἰώνος» ὁ ἀείμνηστος Φιλήμων τὸν εἶχε τότε ἐπισκεφθῆ εἰς τὰς φυλακάς τὸν ἐπέτυχεν ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν πόνων του καὶ τῆς ἀγανακτικῆς του, ἀναλαβὸν δὲ δυνάμεις ἐξεστόμισε βαρύτερον ἀνάθεμα κατὰ τῶν ἀρχιληστῶν Ἀρβανικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξόθησαν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον ὑποσχόμενοι πλοῦτη ἀμύθητα. Ὅτε δὲ ἠρωτήθη διατί, ἐνῶ ἐγνώριζε τὸ τοιοῦτον τέλος τῶν ληστῶν ἠσπᾶσθη τὸ ἀπεχθὲς ἐπάγγελμα τοῦ ληστοῦ ἀπῆνησεν δι' ἀορίστων βλασφημιῶν καὶ ἀναθεμάτων!

Σάββατον 18 Ἀπριλίου

Οἱ πρέσβεις παρὰ τοῖς λησταῖς.

Οἱ πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας συνοδευόμενοι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Βαλακωρίτου μετέβησαν εἰς τὸν Μενδρεσὲν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου (18 Ἀπριλίου) καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελεῖως ἀπηύθυναν διαφόρους ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς πείσασκας ἐν Ἀθήναις συλληφθέντας ληστὰς.

Ἐν τῇ φυλακῇ παρέμειναν ἐξετάζοντες τοὺς ληστὰς ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. μέχρι τῆς 10 1)2 τῆς νυκτός.

Εἰς τὸ προσεχές.— Ἐπεισόδιον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν ληστείαν τῶν ξένων.— Ἐγγραφοῦ τοῦ Ἀγγλου Πρεσβευτοῦ κατηγοροῦν τὴν ἀντιπολιτεῦσιν.— Αἱ ἐξηγήσεις τοῦ Ζαῦμη.— Ἡ ἐπίθεσις Κομμουνιστοῦ καὶ Βούλγαρος.

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Αἱ ΔΑΙΤΕΡ

Ἐν Τριπόλει. Κεντρικὴ Πλατεία
Α. Δ. Κ. ΤΣΩΛΗ
Φοιτῶν ἀνώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν ὡς καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη διὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων ὑλικῶν εἰς τὸ ἄνω Ζαχαροπλαστεῖον.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ", ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ:

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΝΑΤΙΝΑΣΙΣ

ΣΜΥΡΝΗ, 6 Σεπτεμβρίου. — Κατάπληκτος μένει ἡ ἐνταῦθα κοινωμία ἐκ τῆς ἐπελθούσης προχθὲς τὴν νύκτα καταστρεπτικῆς ἐκρήξεως ἐν τινι Ζαχαροπλαστείῳ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Αἱ στέγαι τῶν τοῦ Ζαχαροπλαστείου ὄσον καὶ τῶν παρακειμένων καταστημάτων ἀνετινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα, ἐκ τῆς δονήσεως δὲ τῆς ἐπελθούσης ἐκ τῆς ἐκρήξεως πολλὰ ζῆμια ἐγένοντο καθ' ὅλην τὴν συνοικίαν ταύτην. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπέστη ἀρκετὰς βλάβας ὡς καὶ τὰ παρακείμενα καταστήματα. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐνεργεῖ δραστηρίως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αἰτίων τῆς μυστηριώδους ταύτης ἐκρήξεως. Ὁ ἰδιοκτήτης ἐξεταζόμενος κατέθεσεν ὅτι τὴν προτεραίαν τῆς ἐκρήξεως δύο ὄθωμανοὶ ἀφῆκαν εἰς τὸ κατάστημά του δύο κιβώτια τὸ μὲν πλήρες, τὸ δὲ ἄλλο ὅπως τὸ πληρῶσθαι ζαχαρωτᾶ, τὸν παρεκάλεσαν δὲ νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ τὰ παραλάβουν τὴν ἐπομένην. Ὑποτίθεται ὅτι ἐντὸς τοῦ ἐτέρου κιβωτίου ὑπῆρχεν δυναμίτις μετ' ἐκρηκτικῶν μηχανήμα.

Πολιτικὸν κέντρον.— Δραστηρίως ἐργάζεται τὸ ἐνταῦθα πολιτικὸν κέντρον διὰ τὰς προσεχέεις ἐκλογάς. Ἦδη καταρτίζονται οἱ κατάλογοι τῶν ἐκλογέων συμπληρωθέντες παρὰ τοῦ κέντρου διὰ τῆς τελευταίας ἐνεργηθείσης ἐκ μέρους τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀπογραφῆς. Ὅλοι ἐνταῦθα πιστεύουν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι λαμπρά.

— Ἡ δίκη μεταξὺ «Προόδου» καὶ τῆς τῶς δημογεροντίας παρεμπιπθῆ πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Ἰκόνιον.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ".

(Μας ἐστάλη ὑπὸ Μόρς—Λεχαϊνᾶ)

Δύο λαδέμποροι πωλήσαντες εἰς διάφορα μέρη τὸ ἐξ ἐλαίου φορτίον των ἐπέστρεφον εἰς τὴν πατρίδα τους συναφέροντες μόνον 10 ὀκάδας ἐλαίου ἐντὸς ἀσχοῦ ἀγνώστου χωρητικότητος. Καθ' ὅδον ὅμως φιλοκεκλήσαντες ἐξήτησαν νὰ μοιρασθῶσι τὸ λάδι των τοῦτο· πῶς θὰ γίνῃ ἀκριβῶς ἡ διανομὴ τῶν 10 ὀκάδων δεδομένου, ὅτι εἰς τὴν ἔρημον δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχωσι ἄλλα μέτρα, ἢ μὴ τὸν ἄνω μνημονευθέντα ἀσχὸν καὶ δύο ἄλλους ἐξ ὧν εἰς δύναται νὰ περιλάβῃ μόνον 3 ὀκάδας καὶ ὁ ἕτερος 7;

Ἰσχυρὸς δεκταὶ μέχρι τῆς 28ης Σεπτεμβρίου. Ἐκάστη λύσις δέον νὰ συνοδεύεται μετὰ δεκάλεπτον γραμματόσημον. Θὰ δοθῶν βραβεῖα 1ον ἐξάμηνος συνδρομῆς τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως τῆς «Ἀληθείας» 2ος δρ. 3, 3ος δρ. 1,50, 4ος καὶ 5ος ἀνά δέμηνας συνδρομῆς τῆς «Ἀληθείας».

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Εὐχαριστίως ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ δευτέρα ἐκδοσις μετὰ πολλῶν προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων τοῦ Ἑλληνοαγγλικοῦ Λεξικοῦ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἐγκριτοῦ δικηγόρου καὶ ἀγγλομαθοῦς κ. Ἀχιλλεῶς Κυριακίδου ἐγγίξει πρὸς τὸ πέρας αὐτῆς καὶ λίαν συντόμως θέλει τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν. Ἡ παρούσα ἐκδοσις τοῦ Λεξικοῦ ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἐκλεκτοῦ Ἀγγλικοῦ γάρτου, μετὰ πάσης φιλοκαλίας τῆς διοικητικῆς τῆς ἐνταῦθα τυπογραφικῆς Καταστάσεως Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, ἣν ἀνάλαβον ταύτην.

Ἡ "ΑΛΗΘΕΙΑ", πωλεῖται ἐν Κερκύρα εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Σ. Καρναβάλου.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

A. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαυρίου, Ἀλιβέριον, Αἰδημόν (τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὀρεοῦς καὶ Βόλον.

Τρίτην ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδημόν (τὸ θέρος) Βόλον, Θεσσαλονικίαν

Τρίτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μομφρασίαν,

Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γόθειον, Πορτοκάλιον, Γερολίμνα, Λιμένιον, Σελινίτοισιν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

Πέμπτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σέρρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν καὶ Θήραν.

Σάββατον ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαυρίου,

Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδημόν (τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὀρεοῦς καὶ Βόλον.

Δευτέρα ὥραν μεσημέριαν ἀκριβῶς κατ' εὐθείαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

Κυριακίαν ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σέρρον, Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

Πρακτορεῖα. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεὶ Πλατεία Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)